

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

Anno MDCCXL. Pontificatus Anno I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-SEXTUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS DECIMA.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

PONTIFICIS CCLI.

CONSTITUTIONES, EPISTOLÆ &c.

ANNO
1740.

ANNO
1740.

I. JUBILEUM UNIVERSALE initio Pontificatus indicitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Universis Christianis presentes Literas
inspecturis salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Proce-
cium.
Pontificis
sentis in tua
ad Pontifi-
catum ele-
ctione.

ETIORA Apostolica ser-
vitutis auspicia offerri
Nobis minime pote-
rant, quam ut, tanto
onere per studiosissima
& concordia Venerabili-
um Fratrum nostro-
rum Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalium suf-
fragia tenuitati nostræ

imposito, in Domino consideremus, omnia
consilia, acta, & opera in Catholica Ec-
clesiæ procuracione à Nobis suscipienda confi-
ciendaque, ad Divini nominis gloriam, ad
Orthodoxæ Fidei præsidium, ad Sacrosanctæ
Religionis incrementum, & ad æternam ani-
marum salutem semper fore redundatura. Post-
quam igitur debitas laudes gratiasque perfol-
vimus bonorum omnium largitori Deo, qui,
ut ostendat divitiarum suarum in vasa miseri-
cordiæ, dispositione mirabili infirma eligit;
eidem, cui aperta & nuda sunt omnia, in sim-
plicitate cordis nostri revelavimus trepidatio-
nem nostram, & argumenta omnia sollicitu-
dinis ac timoris animo nostro ob ingentem
Pontificiarum curarum molem sese undique in-
gerentia. Nec omisimus cum gemitibus &
lacrymis prosternere preces nostras ante fa-
ciem Dei nostri, ut per merita Jesu Christi
Filii sui Pastorum Principis, cujus supremas in
terris vices gerimus, requiescere faciat super

Nos Spiritum Domini, Spiritum Sapientiæ &
Intellectus, Spiritum consilii & fortitudinis,
Spiritum scientiæ & pietatis, & repleat Nos
Spiritu timoris Domini; ut non secundum vi-
sionem oculorum judicemus, neque secundum
auditum aurium arguamus; sed judicemus in
justitia pauperes, & arguamus in æquitate pro
manuetis terræ.

§. 1. Verum infirmitatem nostram probe
agnoscentes, nec de tam cælesti favore ac
benedictione Nobis certo polliceri audentes;
sed minime dubitantes, quin concursus totius
Catholicae Ecclesiæ ad misericordiarum Patrem
supplicantis oratio potentissima sit, ut ille uber-
simam omnium cælestium Charismatum copiam
super Nos benignus effundat; universos Chri-
stifideles rogamus, atque in Domino exhorta-
mur, ut nostris suas etiam alacrius conjungant
publicas ferventioresque preces, supplica-
tiones, jejunia, elemosynas, atque alia pie-
tatis opera, hoc præsertim tempore, in quo,
Carolo claræ memoriæ, dum viveret, Roma-
norum Rege in Imperatorem electo nuper de-
functo, pro novi Romanorum Regis futuri Im-
peratoris electione Comitia habenda sunt; dum
Nos, juxta antiquissimum Romanorum Pontifi-
cum Prædecessorum nostrorum morem, cæles-
tes Ecclesiæ thesauros dispensationi nostræ cre-
ditos erogamus, atque elargimur.

§. 2. Itaque, de Omnipotentis Dei miseri-
cordia, ac Beatorum Petri & Pauli Aposto-
lorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi
atque solvendi potestate, quam Nobis Domi-
nus, licet indignis, contulit, universis & sin-
gulis utriusque Sexus Christianis in alma
Urbe nostra degentibus, qui solemnem Proce-
sionem, quam Dominica ultima post Penteco-
stem, die videlicet vigesima currentis mensis
Novembris, ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum
in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris
nuncupatam de eadem Urbe, una cum Vene-
rabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinali-

Fidelium
orationibus
juvari expe-
tit.

Concessio
Indulgentiæ
Plenariæ
perficien-
tibus opera
injuncta.

Quoad exi-
stentes in
Urbe.

ANNO
1740.

bus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælati quoque, & Officialibus ejusdem Curie, universonque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devote interfuerint, vel Sancti Johannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris præfate Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proxime subsequenti hebdomadæ, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint; ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumserint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæc nostræ pervenerint, designandis, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam, spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officialia, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Quoad exi-
rentes ex-
tra Urbem.Quoad Na-
vigantes &
iter agentes.Alioque legi-
time im-
peditos.Facultas eli-
gendi Con-
fessarium.Pro absolu-
tione a Cen-
suris.

§. 3. Navigantes verò & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis, Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento deventis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbata à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 4. Insuper omnibus, & singulis Christianis utriusque Sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis, Secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Secularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbata, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab Excommunicationis, Suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à Jure

vel ab homine quavis causa latis, seu inflictiis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cæne Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro Conscientiæ, & hac vice tantum absolvi & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus penitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ abedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel, iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transmissa aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

§. 6. Non intendimus autem per præsentia super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam eandem præsentibus iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententiis, & Censuris, incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum fatisterint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolviendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; nec non Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum, sive Institutorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus & Institutiis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbata & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentia nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus,

ANNO
1740.
Et peccatis
reservatis.Et pro com-
mutatione
Votorum.Præcipitur
publicatio
præsentium
ubique loco-
rum.Casus exce-
pti.Clausule
præservati-
væ, & de-
rogatoriæ.Transumptis
fidem præ-
stari jubetur.

ut

ANNO
1740.

Ref. a. c. t. i. i.
judicis &
Constitutio-
nibus S. Se-
dis excludun-
tur.

Dat. Pont.
A. 1. die 11.
Nov. 1740.

II.

ur earundem presentium transmissis vel exem-
plis, etiam impressis, manu alicujus Notarii
publici subscriptis, & sigillo Personæ in digni-
tate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique lo-
corum, & Gentium eadem prorsus fides ha-
beatur, quæ haberetur ipsis presentibus, si for-
rent exhibitæ vel ostensæ. Demum sciant omnes,
vel palam, vel in corde adversantur Sedi Aposto-
licæ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ judicis, &
signanter Constitutioni *Unigenitus*, indignos esse,
qui gratiam, & beneficium Jubilei participant.
Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 11. mensis Nov. 1740.
Pont. Nostri Anno I.

D. Card. Passioneus.

Epistola Encyclica & Commonitoria ad
omnes Episcopos.

*Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Prima-
ribus, Archiepiscopis, & Episcopis.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabiles Fratres salutem, & Apo-
stolicam Benedictionem.*

Procerum
A debito Pa-
storis Offi-
ciii.

UBI primum placuit Deo, qui dives est in
misericordia, humilitatem nostram in su-
prema Beati Petri Sede collocare, & Vicariam
Domini Nostri Jesu Christi potestatem Nobis,
nullo quamvis meritorum suffragio sussultis,
ad universæ Ecclesiæ suæ gubernationem com-
mittere; auribus insonare nostris visa est Divi-
na illa vox: *Pasce agnos meos: pasce oves meas:*
injuncta videlicet Romano Pontifici, ejusdem
Petri Successori, cura regendi, non modò
Gregis Dominici agnos, qui sunt populi per to-
tum terrarum Orbem diffusi, sed etiam oves,
nimirum Episcopos, qui veluti agnorum matres,
populos in Christo Jesu generant, iterumque par-
turiunt. Pastoris igitur etiam vestri voces excipite,
Fratres, per has nostras literas; & in partem so-
licitudinis, cujus plenitudo commissæ Nobis Di-
vinitus est, vocati, intelligite ex ipsis admonitio-
nibus, & cohortationibus nostris, quanta Nos
premat cura non pratermittendi ea, quæ officii
nostri sunt, quantaque itidem sit vis paternæ nos-
træ in vos charitatis, qua ad maximè optandum
adducimur, ut de profectu sanctarum ovium
fiant gaudia æterna Pastorum.

Episcopis
commenda-
tur vigilan-
tia in vitam
& honestatè
Clericorum.

§. 1. In primis verò date operam, om-
nique studio, atque ope satagite, ut morum
integritas, & Divini cultus studium luceat in
Clero, utque Ecclesiastica Disciplina sarta tecta
servetur, & ubi collapsa fuerit, redintegretur.
Satis enim constat, nihil esse, quod omnem
populum ad pietatem, religionem, & Chri-
stianæ vitæ institutionem efficacius instruat,
excitet, inflammet, quàm eorum exemplum,
qui Divino se ministerio dedicaverunt. Itaque
in id mentis vestræ acies primum dirigenda est,
ut cum accurato delectu ii Clericali militia
adscribantur, a quibus meritò possit expectari,
ut iis in lege Domini ambulantiibus, & de vir-
tute in virtutem euntibus, eorum vita cunctis
afferat venerationem, & eorum opera Eccle-
siis vestris spirituales afferat utilitatem. Melius
enim profectò est pauciores habere Ministros,
sed probos, sed idoneos, atque utiles, quàm
plures, qui in ædificationem Corporis Christi,
quod est Ecclesiæ, nequicquam sint valituri.
Quantam idcirco Episcoporum cautionem ea
in re Sacri Canonis requirant, non ignoratis
Fratres; sed ab eorum norma, quæ omnino servari
debet, ne patiamini vos abduci humano ullo re-
spectu, vel importunis ambientium suggestionibus,
vel fautorum precibus. Apostoli verò præ-
ceptum, ut ne manus cuiquam nimis prope-
re imponantur, tunc potissimum servari necesse est, ubi

Item Mini-
stros Ec-
clesiæ dele-
ctus.

Et cauta eo-
rum promo-
tio.

de promovendis ad Sacros Ordines, & ad Sacra-
tissima Mysteria, quibus nihil est divinius,
agendum sit: Non enim sufficit ætas, quæ per
sacras Ecclesiæ leges unicuique Ordini præscrip-
ta est, nec indiscriminatim omnibus, qui in
inferiori aliquo Ordine jam sint constituti, suo
quasi jure patere debet aditus ad sublimiorem;
sed studiosè, magnaque adhibita diligentia in-
vestigandum a vobis est, an eorum, qui priora
susceperint ministeria, talis fuerit vivendi ratio;
& in sacris scientiis progressio, ut verè digni
judicandi sint, quibus dicatur: ascende superius:
cum alioquin expediat in inferiori potius ali-
quos remanere gradu, quam cum suo majori
periculo, & aliorum scandalo ad altiorem
proveli.

§. 2. Et quoniam supra quam dici possit,
interest eos, qui in fortem Domini vocantur,
ab ineunte ætate ad pietatem, morumque in-
tegritatem, & ad canonicam disciplinam, vel-
uti novellas plantationes in juventute sua, infor-
mari; cordi idcirco vobis esse debet, ut ubi for-
san nondum instituta fuerint Clericorum Semi-
naria, quam citissimè instituantur, vel jam institu-
ta amplificentur, si majori Alumnorum numero
pro Ecclesiarum conditione opus sit, adhibitis in
eum finem mediis, quorum parandorum potestate
Episcopi jam sunt instructi, & quibus alia etiam,
si de eorum necessitate edocti a vobis fuerimus,
addituri & Nos sumus. Eadem verò Collegia sin-
gulari vestra sollicitudine foveantur, necesse est,
videlicet ea sæpe invisendo, singulorum adoles-
centium vitam, indolem, & in studiis profectum
explorando, Magistros idoneos, virosque Ec-
clesiastico spiritu præditos ad eorum culturam
destinando, literarias ipsorum exercitationes,
sive Ecclesiasticas functiones quandoque præ-
sentia vestra decorando, aliqua demum Bene-
ficia iis, qui virtutum suarum specimen clariùs
præstiterint, majoremque laudem retulerint,
conferendo. Hujusmodi enim irrigationem ar-
busculis hisce, dum adolescent, ministrasse
non vos poenitebit, sed vestra opera lætissimum
deinde vobis referet fructum in uberi bonorum
operariorum copia. Consueverunt quippe Epi-
scopi sæpius dolere messem quidem esse mul-
tam, operarios autem paucos: At fortasse eis
quoque dolendum esset, non eam, quam de-
buissent, industriam ipsos adhibuisse, ut opera-
rii ad messem pares, aptique formarentur: bo-
ni namque, & strenui operarii non nascuntur,
sed fiunt; ut autem fiant, ad Episcoporum so-
lertiam, industriamque maximè pertinet.

§. 3. Sed & illud maximi momenti est, ut
iis animarum cura committatur, qui doctrina,
pietate, castis moribus, & illustribus bono-
rum operum exemplis ita aliis præluere possint,
ut verè lux, & salus populi sint, & habeantur.
Hi nimirum præcipui adjutores vestri sunt in
grege vobis credito informando, regendo,
perpurgando, in viam salutis dirigendo, &
ad Christianas virtutes incitando. Ex quo pro-
num est intelligere quanti vestra etiam referat,
eos ad Parochiale officium obeundum eligi,
qui ad fructuosam plebium gubernationem me-
rito judicentur aptiores. In id vero potissi-
mum quoque incumbite, ut quicumque anima-
rum curam gerunt, diligenter, diebus saltem
Dominicis, aliisque festis de præcepto, plebes
sibi commissas, pro sua, & earum capacitate,
pascant salutaribus verbis, docenda ea, quæ
Christifideles ad salutem scire oportet, ac ex-
plicando Divinæ legis capita, Fideique dog-
mata, & pueros ejusdem Fidei rudimentis im-
buendo, quacunque prava in contrarium con-
suetudine, ubicumque esset, prorsus sublata.
Quomodo enim audient sine prædicante? Aut
quomodo rectè credendi, recteque agendi nor-
mam assequi poterunt populi, si animarum cu-
ratores

ANNO
1740.

Seminaria
Clericorum
instituantur,
vel augean-
tur, ubi opus
fuerit.

Et ab Epi-
scopis sæpe
visitentur.

Qualitates
eligendorum
ad Curam
Animarum.

Eorundem
Officiis, præ-
dicandi, &
catechizan-
di.

ANNO 1740.

Parochi & Confessarii exercitiis spiritualibus quotannis incumbant.

Affidua Episcopis residentia in propriis Ecclesiis, vel Diocesis, vel Diocesis, inculcatur.

Reprobatis futilibus absentia causis.

Visitatio quoque Ecclesiarum, & Diocesium.

ratores in eiusmodi officio segnes, remissi, ac desides fuerint? Quare non satis animo comprehendi, aut verbis explicari potest, quanta Christianae Reipublicae pernicies impendeat eorum, quibus animarum cura demandata est, negligentia in pueris praesertim catechismo instruendis. Proderit autem plurimum, si studueritis, ut & qui curam animarum gerunt, & alii, qui ad poenitentium confessiones excipendas destinati sunt, per aliquot dies spiritualibus exercitiis, quotannis vacent: in eo quippe pio recessu renovabuntur spiritu mentis suae, & induentur virtute ex alto, ad ea impensius, alacriusque peragenda, quae suarum partium sunt pro Divini Numinis gloria, & spirituali proximorum utilitate, & salute.

§. 4. Jam vero scitis, Fratres, Divino precepto mandatum esse omnibus animatum Pastoribus, oves suas agnoscere, easque verbi Divini praedicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere; hisque, ac caeteris Pastoralis Officii munitis satisfacere, ut par est; minime posse eos, qui gregi suo non invigilent, neque affstant, vineamque Domini, in qua positi sunt custodes, non custodiant assidue. Itaque in statione vestra maneatis oportet, & personalem in Ecclesia vestra, vel Diocesi, servetis residentiam, ad quam ex vi muneris vestri obligati estis, quemadmodum pluribus Generalium Conciliorum Decretis, & Praedecessorum nostrorum Constitutionibus luculenter declaratum, praescriptumque est. Cavete autem, ne existimetis fas esse Episcopis per tres Menses singulis annis pro libito, aut quacunque ex causa abesse. Ut enim hoc vere liceat Episcopis, constat habendam esse rationem, ut absentiam huiusmodi aequa requirat causa, simulque consultum sit, ne gregi detrimentum obveniat. Mementote autem Judicem futurum esse eum, cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt, adeoque videre, ut causa talis vere sit, quae prebari jure possit supremo huic Pastorum Principi, a quo ovium vobis creditarum sanguis est quantocius requirendus: in quo quidem iudicio, frustra Pastor contenderet ea se excusatione tueri, quod lupus oves, absente se, ac inscio, abductas devoraverit: nam si res penitus inspiciatur, satis apparet nullum prope malum, aut scandalum in Diocesi sic destituta contingere, quod non sit ei adscribendum, cujus erat, subditos a recta semita desidentes revocare monitis, allicere exemplis, voce confirmare, auctoritate, & charitate continere. Porro quis etiam non intelligat, multo satius esse negotia alibi per se alios, ubi oportuerit, peragi, quam per se ipsum ab Episcopo extra Diocesim suam morante; negotium vero omnium maximum custodiendi, & gubernandi gregis ab eo per se non per ministros curari? Sint enimvero quantumvis idonei, probatique Ministri, non tamen tamen eorum vocem sic solent audire oves, ut vocem veri sui Pastoris: nec vicariam illorum operam supplere satis vigilantiam, atque operam ipsius Episcopi, cui peculiaris Sancti Spiritus gratia ad id opitulatur, experientia abunde compertum est.

§. 5. Ad haec, cum in omni etiam rei domestica cura nihil sit utilius, quam si ipsimet Paterfamilias omnia frequenter inspiciat, suaque vigilantia suorum industrias, & diligentiam alat, propterea vos monemus, & hortamur, Fratres, atque etiam vobis injungimus, ut Ecclesias, & Dioceses vestras, (nisi gravis, ac legitima interveniat causa, quae aliis id committi postulet) vos ipsi visitetis, vos ipsi oves vestras, & pecoris vestri vultum agnoscatis. Formidinis sane, ac terroris plena est certissima illa sententia, quam supra memoravimus, non ad-

mitti Pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. Multa vero quidem ignorabit Episcopus, multa eum larebunt, vel saltem serius, quam oporteret, intelliget, nisi ad omnes suae Dioceseos partes se conferat, & nisi per se ipsum ubique videat, ubique audiat, ubique exploret, quibus malis medicina facienda sit, & quamnam fuerint eorum causa, quae ratione occurrere etiam providenter queat, ne sublata reviviscant. Praeterea cum ea sit humanae imbecillitatis conditio, ut in agro Dominico, cujus cultura commissa Episcopo est, sensim vepres, & spinæ, ac noxiae, inutilesque herbae succrescant; certe nisi ad eas amputandas cultor crebro redeat, ille ipse nitor vigiliis ejus, laboribusque jam partus, progressu temporis desolascet. Sed neque etiam satis est lustrari a vobis Dioceses, & oportunitis praedicationibus vestris curationi earum esse prospectum: restat & illud enixe perficiendum a vobis, ut quae in visitationibus constituta fuerunt, vere in effectum perducantur; nam legum etiam optimarum utilitas nulla erit, nisi quod sancitum verbum est, re ipsa ab eis, ad quos pertinet, studeat praestetur. Quapropter postquam ad animarum morbos expellendos, sive avertendos, salutaria paravistis medicamenta, non ideo sollicitudo vestra conquiescat oportet, sed traditorum a vobis praedicatorum executio omnium vitium contentione urgenda est; idque potissimum per iteratas visitationes estis assecuturi.

§. 6. Postremo, ut multa paucis complectamur, Fratres, in omni sacra, & Ecclesiastica functione, & in omni Divini cultus, ac pietatis exercitio vos ipsos auctores, vos duces, vos magistros esse convenit, ut quasi de vestrae sanctitatis splendore, tum Clerus, tum grex universus lumen hauriat, & charitatis vestrae igne incalescat. Itaque in tremendi Sacrificii frequentia, & devota oblatione, in solemnium Missarum celebratione, in Sacramentis ministrandis, in Divinis Officiis obeundis, in cultu, & nitore Templorum, in disciplina domus, & familiae vestrae, in pauperum amore, & ope eis ferenda, in aegrotis visitandis, & sublevandis, in peregrinis hospitio excipiendis, in omni denique Christianae virtutis opere estote vos forma gregis vestri, ut omnes imitatores vestri sint, sicut & vos Christi, quemadmodum decet Episcopos, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Apostolos identidem respicite, in quorum successistis locum, et eorum vestigia sectemini in laboribus, in vigiliis, in arumnis tolerandis, in arcendis lupis ab ovilibus vestris, in vitorum radicibus expurpandis, in Evangelica lege exponenda, in eis, qui erraverint, ad salutarem poenitentiam reducendis. Aderit profecto vobis omnipotens, & misericors Deus, in quo nos confortante omnia possumus: Non deerit etiam vobis, ut plane confidimus, religionum Principum auxilium: Omnia insuper adjumenta parata vobis erunt ab hac Sancta Sede, quotiescumque nostra Apostolica Auctoritate opus esse censeritis. Magno itaque animo, magnaue fiducia venite ad Nos, qui vos cunctos, ut Fratres, & adjuutores nostros, & coronam nostram amamus in visceribus Jesu Christi: Venite ad vestram, & omnium Ecclesiarum Matrem, Caput, & Magistram, Sanctam Romanam Ecclesiam, unde Religions origo manavit, ubi Fidei petra, ubi fons Sacerdotalis unitatis, ubi incorruptae veritatis doctrina; nihil enim Nobis optatius, nihil jucundius esse potest, quam una vobiscum Dei gloria inservire, & Catholicae Fidei custodiae, ac propagationi allaborare, atque animas salvas facere, pro quibus ipsum quoque sanguinem, & vitam nostram libentissime, si oportuerit, im-

pende-

ANNO 1740.

Atque executio decretorum in Visitacionibus editorum.

Reliqua Episcoporum Officia enumerantur, & commendantur.

Cum spe Divinae opis.

Et auxilium Principum Christianorum.

Et Pontificiae Auctoritatis, cujus praedictum omnium exhibetur.

ANNO
1740.

Adhortatio.

penderemus. Excitet vos demum, stimulosque currentibus vobis addat ingens, ac certa, quæ vos manet, remuneratio; nam cum apparuerit Princeps Pastorum, percipietis immarcescibilem gloria coronam; coronam utique iustitiæ, quæ reposta est fidelibus dispensatoribus Mysteriorum Dei, & strenuis, vigilibusque speculatoribus domus Israel, quæ est Sancta ipsius Dei Ecclesia. Ejus autem vices Nos, quamvis indigni, gerentes in terris, Fraternalibus vestris peramanter benedicimus, necnon Clero, ac populo vestro fideli, eandem Apostolicam Benedictionem nostram paterno affectu impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 3. Decemb. 1740. Pontificatus Nostri Anno I.

Dat. Pont.
A. 1. die 3.
Dec. 1740.

III.

Abbreviatoribus de Parco Majori conceditur usus Redimiculi galeri, vulgò *Cordone*, coloris violacei, etiam dimisso Officio.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium
a Pontificia
munificen-
tia.

MAXIMO ad labores alacriter subeundos, constanter perferendos, ac fideliter absolvendos incitamento semper fore eximiis viris meritis conferre honores, ipsa rerum magistra experientia edocti sapientissimi Principes familiarium potissimum Ministrorumque suorum optimum quemque in honore habere, ac præclaris honorum insignibus decorare studuerunt, intelligentes etiam id & sibi decus magnum, & maximam in rebus agendis afferre securitatem. Nec minori sane providentia Romani Pontifices Prædecessores Nostri sese cum iis gesserunt, qui ad publicam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem, & Apostolicæ Sedis dignitatem summa cum fidei, industriæ, prudentiæ, ac dexteritatis laude assidue adlaborarent, ut lacrius sua eidem Sedi impenderent obsequia, & demandata munera studiosus obire satagerent.

Varia Privilegia
Abbreviatoribus a
Summis Pontificibus con-
cessa.

§. 1. Hinc est quod Nos quoque ad egregia dilectorum Filiorum Majoris Præsentia in Cancellaria nostra Apostolica Abbreviatorum, quos fel. rec. Sixtus IV., Leo X., Paulus V., Urbanus VIII., Clemens X., & Benedictus XIII. Prædecessores Nostri variis prærogativis & privilegiis cumularunt, in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliisque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & mera liberalitate Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Majoris Præsentia in Cancellaria Nostra Apostolica prædicta Abbreviatoribus præsentibus & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Redimiculum galeri, *Cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei, in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis, ubique, etiam dimisso Officio hujusmodi, deferre, & gestare libere & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Eisdem con-
ceditur Re-
dimiculum
Galeri vio-
laceum.

Etiam dimis-
so Officio.

Clausulæ
preservati-
væ, & deo-
gatoriz.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces extiteri & fore, suoque plenarios & integros

Bullarii Romani Contin. Pars X.

ANNO
1740.

effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quolibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 13. Septembris 1740. Pont. Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

Congregationis pro Gubernio Civitatis Firmanæ ejusque Comitatus, ab Innocentio XII. erectæ, nova forma constituitur.

Dat. die 13.
Sept. 1740.

IV.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

NEMO est, qui non intelligat, quam sollicitè advigilare debeant Romani Pontifices, ut ea omnia, quæ Prædecessores sui pro saluberrimo, non solum totius Status nostri Ecclesiastici, sed uniuscujusque etiam Provinciæ, Civitatis, & Oppidi, tam Spirituali, quam Temporalis regimine, post adhibitam omnem diligentiam, & maturam deliberationem, statuenda esse censuerint, integerrime serventur, & si aliqua ex parte tractu temporis per desuetudinem, aut quamcumque contrariam consuetudinem non sine detrimento, immutata esse constiterit, ut ad pristinum reducantur, novisque functionibus confirmantur: Ea propter Nos quoque præcipuum munus nostrum esse ducimus, ut nostra in hoc potissimum studia desiderari nimime patientes, Apostolicæ etiam auctoritatis nostræ partes collocemus.

Procemium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Nostræ Firmanæ, quod inter cætera Indulta, & Privilegia, quibus, ut asseritur, Civitas ipsa Firmana a fel. record. Eugenio PP. IV. Prædecessore Nostro decorata fuit, illud etiam continebatur, ut Gubernatoris, & Judicis privati Civitatis prædictæ munus a Cardinali pro tempore Summi Pontificis Nepote, vulgò Cardinali Patrono nuncupato, obiretur, quemadmodum usque ad tempora rec. mem. Innocentii PP. XII. Prædecessoris itidem Nostri factum fuerit. Postquam autem ipse Innocentius Prædecessor Cardinalis Patroni titulum, & auctoritatem sustulit, & pro rebus, negotiisque ejusdem Civitatis Firmanæ, illiusque Comitatus peragens, Congregationem, quæ ex Cardinali a Secretis Status Ecclesiastici prædicti, & aliquot Romanæ Curia Prælati constabat, instituit, cum facultatibus eisdem, quibus Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem Status Nostri Ecclesiastici deputatorum erecta fuit, ut ex particula Apostolicarum ipsius Innocentii Prædecessoris in simili forma Brevis litterarum in forma Motus Proprii die 3. Januarii MDCXCIII. expeditarum uberius colligitur, quæ particula est tenoris sequentis: *Cum itaque Nos alias, nempe in ipsis Pontificatus Nostri primordiis,*

Eugenius IV.
Gubernium
Civitatis
Firmanæ
Cardinali
pro tempore
Patrono pri-
vative con-
cessit.

Innoc. XII.
pro ejusdem
Civitatis &
Comitatus
negotio spe-
ciali Cong-
regationem
instituit.

A 3

justis

ANNO
1740.

justis ex causis Animum Nostrum moventibus adducti, pro dicta Civitatis Firmanae gubernio Dilectum Filium Nostrum Fabritium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Spada nuncupatum Secretarium Nostrum Status, ac nonnullos Romanae Curiae Praelatos, prudentia, doctrina, integritate, & rerum usu eximie praeditos deputaverimus; Hi vero subinde, prout rerum, & negotiorum momenta postulabant, insimul convenientes, demandatam sibi a Nobis Provinciam recte, & fideliter, atque ex animi Nostri Sententia haecenus administraverint; Idcirco sperantes in Domino sub eorum prudenti, ac salubri directione Civitatem Firmanam praedictam in futurum quoque optatos Pacis, Tranquillitatis, & Justitiae fructus suscepturam esse; Motu Proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicae potestatis plenitudine Congregationem memoratorum Fabritii Cardinalis, ac Praelatorum a Nobis, ut praesertur, deputatorum, aliorumque in futurum deputandorum, pro Civitatis Firmanae hujusmodi, ac Civium, & Incolarum, nec non Territorii, & districtus totius Comitatus, ac Castrorum, Terrarum, & Locorum ejusdem, gubernio, tenore praesentium, ad Nostrum, & Sedis Apostolicae beneplacitum, erigimus, & instituimus. Ac ipsi Congregationi sic erectae, & institutae, ut quoad gubernium hujusmodi, omnibus, & singulis facultatibus, Jurisdictionibus, & Indultis, quae quoad universum Status nostrum Ecclesiasticum tam per sel. record. Sixtum PP. V., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium super consultationibus negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatae quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, harum serie concedimus, & indulgemus.

Causae praesentis innovationis.

§. 2. Quoniam autem, praesertim sanctione, per hoc temporis spatium fere neglecta Congregatio Firmana hujusmodi, praeter Cardinalem Secretarium Status praedicti, alios etiam Praelatos, nempe Auditorem Romani Pontificis pro tempore existentem, Secretarium cum duobus Ponentibus secundodictae Congregationis, & Secretarium Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Bono Regimini Communitatum, & Universitatum ejusdem Status nostri Ecclesiastici deputatae, atque etiam Procuratorem Fiscalem hujus Almae Urbis nostrae, cum Voto, ac suffragio habere cepit, factum est, ut, veluti, experientia patuit, in Causis contentiosis, & articulos Juris continentibus, non mediocri confusio inde orta sit, quod ob facilem Praelatorum Ponentium secundodictae Congregationis mutationem, eadem Causae jam decisa, ac terminatae, iterum atque iterum, non sine gravi Civitatis praedictae dispendio, in Judicium adductae fuerint. Hoc autem non aliam ob causam fieri compertum est, quam quod Praelati secundodictae Congregationis Consultationibus praeposita, propter plurima negotia totius Status praedicti bis in hebdomada haberi solita, eo, quo par est, ordine aliis rebus interesse non possunt. Propterea ipsi Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut Congregationem Firmanam hujusmodi de novo, juxta Innocentianae Sanctiois praesertim particulam, ad instar Congregationum Lauretanae, & Avenionensis, quae Congregationes Praelatos stables, ac fixos habent, erigere, & confirmare, cum facultatibus praedictis, de benignitate Apostolica dignaremur.

Incipit dispositiva.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes,

& eorum singulares Personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolicae Potestatis plenitudine, nominationem, seu deputationem quorumcumque Romanae Curiae Praelatorum Congregationem Firmanam ad hoc usque tempus constituentium, a Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostriis quomodolibet factam, annullantes, & revocantes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus eandem Congregationem pro Civitatis Firmanae hujusmodi, ac Civium, & Incolarum, necnon Territorii, & districtus, totiusque Comitatus, & Castrorum, & locorum ejusdem, gubernio, de novo, quatenus opus sit, juxta primaviam ejusdem Congregationis erectionem ab Innocentio Praedecessore, cum omnibus, & singulis facultatibus, Jurisdictionibus, & Indultis, sicut praemittitur, concessis, & attributis, & quibus haecenus eadem Congregatio usa, & potita est, factam, erigimus, & instituimus; Ac dilectum filium nostrum Silvium S. R. E. praedictae Presbyterum Cardinalem Valenti Gonzaga nuncupatum, modernum, ac pro tempore existentem Secretarium Status Nostri praedicti, uti Praefectum, necnon dilectos filios Magistros Ludovicum Merlinum modernum Pro-Auditorem, ac pro tempore existentem Romani Pontificis Auditorem, & in locum aliorum Praelatorum tenore praesentium a Nobis amotorum, Marium Millinum Capellanum Nostrum, & Causarum Palatii Apostolici Auditorem, Joannem Baptistam Melmerum Camerae Nostrae Apostolicae praedictae Clericum Praesidentem, necnon Franciscum Felicem Amadeum Signaturae Nostrae Justitiae Votantem, cui etiam munus Secretarii hujus Congregationis adiungimus cum Voto, firmis pariter remanentibus moderno, & pro tempore existente Promotore Fiscali generali dictae Urbis cum Voto consultivo tantum, ac uno Relatore Causarum Civitatis, & Comitatus hujusmodi per eundem Congregationis praedictae Secretarium nominando, constituimus, & deputamus. In casu vero five obitus, five absentiae, five Promotionis dictorum Praelatorum, five alicujus eorum, Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus Nostriis in cujuslibet eorum locum, alium, five alios eligendi, & subrogandi facultatem reservamus.

§. 4. Decernentes eandem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu Intentionis Nostri, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali, & formali, ac incogitato, & incogitabili, necessariamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in praemissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. praedictae Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque praeremissis, & potestatis fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant, quatenus opus sit,

ANNO
1740.Revocatis
antecessis
Praelatorum
deputationibus.Eadem eo.
gregatio de
novo erigitur.Composita
ex Card. Sec.
retario Sta-
tus; Audito-
re SSimis uno
Auditore Ro-
tae; uno Cler-
ico Came-
rae; uno Vo-
tante Signa-
turae Justi-
tiae; Secre-
tario; Fiscali
generali; &
uno Causarii
Relatore.Clausulae
praerogati-
vae.Aliter judi-
cari prohibetur.Contrariis
derogatur.

Nostra,

ANNO
1740.

Nostra, & Cancellaria Apostolica regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Firmanz, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20.
Sept. 1740.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1740. Pontificatus Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

V. Erectio Congregationis Particularis super promovendis ad Archiepiscopatus & Episcopatus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Solicitudo
Põificis pro
delectu Epil-
coporũ, jux-
ta mentem
Concilii Tri-
dentini.

AD Apostolica servitutis onus, nullis licet nostris opulantiis meritis, clementissimo Divinz mentis consilio nuper provecti, statim cogitare cœpimus, quam vere, meritoque Tridentini Concilii Patres edixerint, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium, quam ut Romanus Pontifex sollicitudinem ex sui muneris officio universæ Ecclesiæ debitam, potissimum in id impendat, ut bonos maxime, atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat, neque erretur in electione eorum, qui tamquam lucernæ super candelabrum posita lucere debent omnibus, qui in Domo Dei sunt, ne alioquin totius Familiæ Domini statum, & ordinem lucuose nutare contingat. si quod requiritur in corpore, non inveniatur in Capite. Urgebat Nos quoque, angebatque plurimum ejusdem Sacri Generalis Concilii gravissima Romano Pontifici proposita consideratio, videlicet, Dominum Nostrium Jesum Christum de ejus manibus requisitum sanguinem ovium suarum, quæ ex malo negligentium, & officii sui immemororum Pastorum regimine perierint.

Erectio Con-
gregationis
Particularis,
cujus consi-
lio hac in re
uti statuit.

§. 1. Cupientes itaque tanto huic negotio, quod ad Episcoporum creationem spectat, quantum fieri possit, tutius, salubriusque consulere, præter ea, quæ jam circa id, tum per memorati Concilii Decreta, tum per Prædecessorum Nostrorum Constitutiones sapienter

statuta sunt, Congregationem Particularem tenore præsentium erigimus, institimus, & specialiter deputamus, cujus consilio hac in re, & Nos uti volumus, & Romanos Pontifices Successores Nostros usuros iidem esse in Domino confidimus. Huic autem Congregationi quinque, (neque enim pauciores, aut plures censuimus expedire) ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina, prudentia, rerumque usu præstantes, nuper a Nobis nominatos, adscribimus, ejusdemque Congregationis Secretarium dilectum filium Auditorem Nostrum deputamus.

§. 2. Porro hujus Congregationis partes erunt, omni studio, atque opera adhibita, & quovis humano respectu posthabito, Nobis assistere, ut juxta enixum desiderium Nostrum, ad Patriarchales, Primariales, Archiepiscopales, & Cathedrales Ecclesias regendas assumantur Viri, morum integritate, sacra doctrina, rerum Ecclesiasticarum peritia, zelo Domus Dei, & vero salutaris animarum studio præditi, quique non ad propria commoda, sed ad labores, & sollicitudines pro Dei gloria sese vocari intelligentes, nec quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi quærentes, ministerium suum, juxta Venerabiles Beatorum Patrum, & Sacrorum Canonum sanctiones, laudabiliter sint impleturi; ita ut, pro vacantium Ecclesiarum qualitate, & conditione, omnino digniores, & ad eas fructuose gubernandas eligantur aptiores, quales semper, adjuvante Domino, a Nobis electum iri intendimus, & speramus. Quocirca cum eadem Congregatione communicari sumus de quibus Viris ad Episcopatum promovendis mentem Nostram subierit cogitatio, necnon de documentis ad eorum qualitates, & merita spectantibus.

§. 3. Et ne diutius Pastoribus careant Ecclesiæ, si post earum vacationem querantur, qui ad eas promoveri merito possint; volumus, & mandamus, ut statim quidem post editam hanc Nostram Constitutionem, ac deinde unoquoque biennio, per Cardinalem præfata Congregationis Præfectum scribatur diversorum locorum Episcopis juxta a Nobis traditam designationem, præcipiendo eis nomine Nostro, ut sub secreti lege, & eorum conscientias districte onerando, fideliter referant, diligenti investigatione præmissa, an, & qui, sive Seculares, sive Regulares Sacerdotes in eorum Diocesi, vel in propinquis locis existant, quos Episcopali muneri idoneos secundum Deum existiment, explicando singulorum originem, natalia, ætatem, antea vitæ institutionem, Ecclesiasticarum functionum exercitium, gradus, quos obtinuerint, officia, quæ obierint, doctrinam, pietatem, prudentiam, ceterasque animi dotes, quibus quisque valeat. Epistola vero, quas hac de re Episcopi rescripserint, secreto asservabuntur, ut quotiescumque alicui Ecclesiæ de novo Pastore providendum fuerit, absque mora resumi valeant, indeque facile, & expeditum sit recognoscere, quinam Viri digniores, ac vacanti Ecclesiæ congruentiores judicari possint a Nobis. Et quoniam ii, qui in aliqua Regulari Familia vitam ducunt, cognosci penitus possunt, & solent ab eorum Superioribus, tam Generalibus, quam Provincialibus, ipsos quoque sub eodem secreti vinculo interrogari ad præmissum effectum volumus.

§. 4. Præterea cum primum alicujus Ecclesiæ vacatio innotuerit, Auditor Noster certiores de ea faciet memoratos quinque Cardinales, ut & ipsi de Viris tali Ecclesiæ utilis præficiendis, nobisque suggerendis, cogitare specialiter possint, peculiaremque investigationem pro eorum prudentia adhibere: quod qui-

ANNO
1740.Onus Con-
gregationis,
probandi di-
gniores &
aptiores, qui
ad Episcopa-
tus promo-
veri possint.Et requiren-
di secreto ab
Episcopis, &
Superioribus
Regularibus,
an & qui E-
piscopatu di-
gni habeantur.Tum sugge-
rendi SSmo,
occurrentibus
vacationibus.

ANNO
1740.

dem præcipue, & a Nobis ipsis fiet. Deinde vero, quanto citius fieri poterit, habenda erit Congregatio, cui antedicti quinque Cardinales una cum Auditore Nostro intererunt, ibique perpenfis omnibus qualitatibus, & meritis Virorum, quorum noticia, vel a Nobis ipsis, vel per antedictas Episcoporum epistolas, vel per investigationem a dictis Cardinalibus factam, accepta fuerit, deliberandum erit quid consilii dandum Nobis sit, ut Auditor Noster referre deinde ad Nos possit quicquid prædicti Cardinales in eum finem Nobis duxerint significandum. Quod si alicujus Viri conditiones nondum satis explorata visa fuerint in una Congregatione, differenda in alteram erit consultatio, ut interea per opportuna media accuratior indagatio fieri valeat.

Item exami-
nandi causas
translationum.

§. 5. In hac etiam Congregatione a Nobis, ut præfertur, deputata, agendum deinceps esse decernimus de Episcopis ab una ad alteram Ecclesiam auctoritate Nostra transfereendis; debita nimirum maturitate examinando, num graves, legitimæ, Sacrisque Canonibus probatæ interveniant causæ, quæ hujusmodi translationem suadeant, inspecta dumtaxat Ecclesiarum necessitate, vel utilitate, ad quam profecto causæ omnes illæ reducuntur; ne alioquin, ob inconsultam facilitatem, cupiditas, & ambitio eorum, qui forsitan ad ampliores Ecclesias aspirent, aut ditiores, foveatur, simulque via aperiretur spiritualibus incommodis, quæ Gregibus obvenire ex crebra Pastorum mutatione consueverunt. Eiusdem vero Congregationis consilium postea itidem ad Nos per eundem Nostrium Auditorem erit referendum, ut determinari a Nobis possit quicquid magis expedire judicabimus.

Indicetur
secreti custo-
dia.

§. 6. Utque hæc omnia in antedicta Congregatione liberius, perfectiusque adimpleantur, secretum ad instar illius, quod pro negotiis ad Sanctam Inquisitionem pertinentibus servatur, singulis prædictis Cardinalibus, nec non Auditori Nostro injungimus; cum facultate tamen communicandi de rebus ad ipsam Congregationem spectantibus, sub simili secreti lege, cum uno cujusque ipsorum Auditore, five Studiorum adjutore, & uno Amanuensi, nec non cum iis, quos iisdem de rebus interrogandos, vel consulendos censuerint, ad assequendas notitias in eum scopum conducentes, quosque eidem pariter secreto obnoxios esse debere statuimus.

Commoni-
tio ad eos
qui aliquod
jus habent,
vel operam
præstant, in
promotionibus
Episco-
porum.

§. 7. Confidimus vero etiam omnes eos, qui ad promotionem præficiendorum quodcumque jus quacunque ratione a Sede Apostolica habent, aut alioquin operam suam præstant, (nihil in iis pro præsentis temporum ratione innovando), ob oculos assidue habituros, in eorumque animo semper hæsuram (prout & hæcenus factum, pro ipsorum pietate, ac Religione, putamus) commonitionem illam adeo ponderosam, quam prædictum Concilium Tridentinum censuit inculcandam, videlicet, nihil se ad Dei gloriam, & Populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant; eosque, alienis peccatis communicantes, mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curaverint.

Sanctio Con-
stitutionis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, Constitutionis, Decreti, Statuti, Hortationis, & Monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac

Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo, sexto decimo Kalendas Novembris Pont. Nostri Anno I.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA

N. Antonellus.

J. B. Eugenius

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Prohibetur omnibus Regularibus, exceptis Hospitalariis S. Joannis de Deo, exercitium artis Arômataria pro Secularibus, & venditio pharmacorum & medicamentorum.

VI.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

Esendo Noi appieno informati, che sino dall' Anno 1722. in una Particolare Congregazione composta della sel. mem. di Clemente Papa Duodecimo Nostro Predecessore allora Cardinal Corsini, del sù Cardinal Paolucci, e del Reverendissimo Cardinal Annibale Albani Camerlengo della Santa Romana Chiesa, e di alcuni Prelati, specialmente deputata dalla sel. mem. d' Innocenzo Papa XIII. altro Nostro Predecessore, tenutasi li 25. Genaro detto Anno, invenuto al Decreto precedentemente emanato dalla Congregazione della Visita delli 29. Agosto 1637., e della Risoluzione presa li 9. Dicembre 1720., sù stabilito, che nuno de' Regolari di qualunque sorta, anche Cassinesi, dell' Ordine de' Predicatori, Compagnia di Gesù, e Minimi, potesse per se, nè per altri, nè anche a nome della Religione, esercitare l' Arte dello Speciale, fuori che per servizio de' loro Religiosi, e che dalli medesimi non si potessero vendere Medicamenti preparati, ò non preparati, di qualunque genere, ai Secolari, ò anche donarli, sotto pretesto di amicizia, ò di familiarità, siccome sù approvato dal detto Nostro Predecessore Innocenzo XIII., à riserva della Teriaca, e Balsamo Apopleptico, che permise potersi vendere dalli medesimi Regolari, ottenutane la licenza dal Reverendissimo Nostro Cardinal Vicario; E che in oltre il Nostro detto Predecessore Clemente XII. si degno confermare il suddetto stabilimento, e Decreto della medesima Congregazione con un suo Breve in data li 20. Luglio 1733. del tenore seguente.

Referitur re-
solutio Con-
gregationis
particularis
anni 1722.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Aliàs à Congregatione Particulari tunc existentium S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, ac Romanæ Curie Prælatorum, ac Medicorum, à sel. record. Innocentio Papa XIII. Prædecessore Nostro specialiter deputata, ad favorem dilectorum filiorum Aromatariorum de Urbe emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Breve Cle-
mentis Pa-
pæ XII.

§. 2. Die 25. Januarii 1722. Sacra Congregatio Deputata, in qua interfuerunt Emi, & Rmi Domini Cardinales Paulutus Almæ Urbis Vicarius, Corfinus, & Annibal Albanus S. R. E. Camerarius, ac Reverendi Patres Domini Collicola Thesaurarius Generalis Cameræ Apostolicæ, Mareficus Auditor Sanctissimi Domini Nostri Papæ, Pallavicinus Secretarius Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ, & Ego Vicegerens, & Secretarius, necnon Illu-

Tenor præ-
dictæ reso-
lutionis.

strissimus

ANNO
1740.

strissimus D. Nicolaus de Michelangelis Medicus à Secretis Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & D. Pasculus unus de Collegio Medicorum, in harendo Decreto Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ edito die 19. Augusti 1637., & resolutioni, seu voto emanato à Congregatione præcedenti in hac Causa habita die 9. Decembris 1720. juxta majorum suffragiorum calculum, stetit in decisio, seu in resolutis, juxta modum; nempe censuit insinuandum, & consulendum esse Sanctissimo Domino Nostro Papa Innocentio XIII. feliciter regnanti, ut omnino prohibeantur omnes, & singuli Regulares utriusque sexus in hac Alma Urbe, ejuisque Districtu degentes; etiam Cassinenses, Fratres Predicatores, Societatis Jesu, Minimi, alique omnes quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ne per se, neque per alios, nec etiam Religionis nomine, Artem Aromatarum, præterquam suorum Religiosorum, aut Alumnorum usus, exercent, ac insuper ne ullo modo Secularibus, aut aliis Religiosis, & Ecclesiasticis, Pharmaca, aut Medicamenta, sive composita, sive non composita, sive præparata, sive non præparata, nec etiam Theriacam, Mitridatum, Hyacinthum, Balsamum, Chinam, Rhabarbarum, atque res ulla chimicas cujusvis generis, aut speciei, neque sub prætextu amicitia, aut familiaritatis, aut alio quovis titulo, causa, vel colore vendant, permulent, aut donent, prævia etiam revocatione omnium, & singulorum Decretorum, seu Rescriptorum cujuslibet Sacræ Congregationis quocumque tempore latorum, etiam si fuerint cum Brevibus Apostolicis, Clausula sublata, & Decreto irritanti communitis, approbata, seu confirmata, ullo modo concedentium Regularibus, seu Monialibus licentiam vendendi Theriacam, Hyacinthum, Balsamum, Medicamenta chimica, aut alia quæcumque cujusvis generis, & speciei, sub penis Superioribus utriusque sexus Religiosorum contravenientibus, consulentibus, aut quoquo modo tolerantibus, suspensionis à Divinis ipso facto irremissibiliter incurrendæ, privationis vocis activæ, & passivæ, prohibitionis in posterum exercendi, aut exercere faciendi Aromatarum in eorum Domibus, Monasteriis, atque Conventibus, etiam pro eorum usu, ac ulterius confiscationis ejusdem Aromatarum per R. P. D. Thesaurarium Generalem faciendæ, cum facultate procedendi etiam per solam inquisitionem, & applicandi tertiam partem illius secreto Denunciatori.

Quæ confirmatur ab Innocent. XIII. cum exceptione, quoad Fratres S. Joannis de Deo.

Et facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua præfatam insinuationem, seu resolutionem laudavit, & approbavit, cum his tamen declarationibus, & limitationibus, nempe, ut in præfata generali prohibitione non intelligantur comprehensi Fratres Hospitalarii S. Joannis de Deo Urbis, & Districtus, etiam juxta vota nonnullorum RR. PP., sed eis licitum sit non solum Aromatarum in eorum Conventibus, & Hospitalibus pro Infirmorum, Religiosorum, atque Alumnorum usus habere, sed etiam de eis vendere Pharmaca, & Medicamenta Secularibus, Religiosis, & Ecclesiasticis quibuscumque, dummodo præfate Aromatarum quolibet anno per Medicos, & Pharmacopolas deputandos ab Eminentissimo Cardinali Vicario visitentur, ac simul totum lucrum, quod ex ejusmodi venditione retrahetur, pro mantentione Aromatarum, & sustentatione, & augmento Hospitalium in eorum Conventibus, seu Domibus existentium, ac Infirmorum inibi degentium, seu in beneficium Ecclesiarum, & Sacristiarum uniuscujusque Domus, aut Conventus, integrè, & fideliter erogetur, cujus cognitionem eidem Eminentissimo Cardinali Vicario remisit. Respectu

Et pro aliis, quoad venditionem the-

verò aliorum Regularium, voluit, & declaravit Sanctitas Sua, posse eis indulgeri, ac permitti venditionem Theriacæ, & Balsami Apoplectici tantum, pro majori publico Bono, dummodo obtineant ab eodem Cardinali Vicario licentiam in scriptis, ad tempus ejus arbitrio duraturam, & lucra exinde retrahenda in beneficium Ecclesiarum, & Sacristiarum uniuscujusque eorum Domus, Monasterii, aut Conventus similiti modo erogent. Et ita prohiberi, servari, & respectivè exequi omnino mandavit, sub penis ut supra expressis. Non obstantibus, quoad prædicta omnia, & singula in præfati Decreto contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quorumcumque Personarum, atque Ordinum, sive Congregationis Cassinensis, Fratrum Predicatorum, Societatis Jesu, Minimorum, aut aliorum quorumcumque tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti etiam necessarii, & individue exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & aliorum quorumcumque Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibus, quoad ea, quæ præsentibus adverfantur, illis aliis in suo robore permansuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis Sæ auctoritate, specialiter, & expressè derogat, caterisque contrariis quibuscumque. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præfates Ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arceant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent: utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 11. Martii 1722. N. Episcopus Bojanen. Vicegerens præfate Congreg. Particularis Secretarius. Joseph Cianetti Secretarius.

Loco ✕ Sigilli.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dictorum Aromatarum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summo perè desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes easdem præfates literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irri-

tum,

ANNO
1740.
riacæ, & Balsami apoplectici.

Cum clausulis opportunis.

Sequitur confirmatio Clementis XII. in forma specifica.

ANNO
1740.

tum, & inane, si fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno IV.

F. Cardinalis Oliverius.

Edictum Cardinalis Vicarii referitur.

§. 4. E che in esecuzione di esso Breve fu pubblicato sotto li 11. Ottobre 1735, un' Editto dal Reverendissimo Cardinal Vicario, con cui rievocandosi ogni, e qualunque Privilegio, sotto pena della sospensione à Divinis ai Superiori delle Religioni, ed altre pene ivi contenute, si proibisce di esercitare la Speziaria nelle loro Case, Monasteri, e Conventi, e di vendere li suddetti Medicamenti, eccettuata la detta Teriaca, e Balsamo Apoplectico, come dalli medesimi Breve, ed Editto a Noi similmente esibiti, non ostante, che per parte de' medesimi Regulari fossero giuridicamente dedotte le loro ragioni, ed avessero in scritto rilevati avanti la suddetta Congregazione i motivi della loro libertà di vendere li medesimi Medicamenti, quali furono riconosciuti insufficienti, e pregiudiziali al ben pubblico, ed economia del Principato, per non essere sottoposte le loro Speziarie alla visita de' Protomedici, e Consoli de' Speciali: ad ogni modo hanno sempre cercato li sumnominati Regulari di eludere in qualche maniera il detto Breve, e risoluzione della prenominata Congregazione. E perche dopo il maturo esame, ne fu fatto, anzi dopo di esser state ridotte con Decreto approvato dalla sel. mem. di Clemente XI. similmente nostro Predecessore delli 8. Gennaio 1721. le Speziarie pubbliche de' Secolari al numero di sessanta, per non esservi il sufficiente mantenimento delle medesime in numero maggiore, merita pur troppo la conferma da Noi tanto il suddetto Breve del defonto Sommo Pontefice, quanto la precedente Risoluzione della prefata Congregazione; tanto più che a norma delle suddette provisioni, anche dagli altri Principi d'Italia n'è stato abbracciato consimile sistema. E Noi mossi da puro zelo di Giustizia, e dall' Amore verso li nostri Sudditi di questa nostra Città di Roma, abbiamo determinato di confermare, ed approvare non tanto il suddetto Breve, quanto anche l'Editto come sopra fatto pubblicare dal Reverendissimo Cardinal Vicario, e la Risoluzione precedentemente presa dalla suddetta Congregazione sopra la riduzione del numero delle Speziarie, e rimuovere perciò ogni ostacolo, e pretesto, con ordinare la perpetua osservanza, ed esecuzione, come in appresso.

Causæ præsentis confirmationis.

Pontifex denuo confirmat omnia supradicta.

§. 5. Avendo pertanto nella presente Cedola di nostro moto proprio per espresso, e di parola in parola come sopra registrato l'intero tenore del suddetto Breve promulgato, delle condizioni, e dichiarazioni in esso espresse, come anche il tenore dell' Editto come sopra fatto pubblicare dal Reverendissimo Cardinal Vicario, e della suddetta Risoluzione precedentemente presa dalla sumnominata Congregazione per la riduzione del numero delle Speziarie, ed ogni altra cosa necessaria d'esprimerli: Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà confermiamo, ed in tutto, e per tutto, ed in tutte le sue parti, e circostanze approviamo, ed autorizziamo il sovraccennato Breve, e l'Editto del Reverendissimo Cardinal Vicario, e la precedente Risoluzione presa dalla suddetta Congregazione particolare sopra la riduzione delle Speziarie di questa nostra Alma Città di Roma; e perciò vogliamo, ed ordiniamo, ed espressamente comandiamo, che quelli, e quella, e tutte le cose ivi contenute, ed espresse debbano sempre, ed in perpetuo avere il loro pieno effetto, ed esecuzione, e che debbanli in ogni futuro tempo inviolabilmente osservare da ogni, e qualunque Persona quantosi voglia privilegiata, e privilegiatissima, anche Ecclesiastica, e Luogo Pio, de' quali dovesse

farsi special menzione, nè che sotto qualsivisia pretesto, e causa, benchè incogitata, ed inopinata, si possa mai impugnare, nè controvertere la piena, e total osservanza, ed esecuzione delle medesimi Breve, Editto, e Risoluzione della suddetta Congregazione; anzi che per il suddetto effetto della di loro totale, e pienissima osservanza, ed esecuzione irritiamo, rievochiamo, e cassiamo ogni, e qualunque licenza, e permesso di poter vendere qualunque specie di cose, e da qualsivoglia Persona anche in Dignità costituita fosse stato, e rispettivamente concessa tacitamente, o espressamente a qualunque Ecclesiastico Regulari del' uno, e l'altro sesso, di qualunque Ordine, Congregazione, ed Istituto, e Luogo Pio contro la forma del suddetto Breve, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Vicario, e così irritati, rievocati, e cassati restino ora, e perpetuamente di niuna forza, e valore, perchè così è mente, e volontà nostra precisa, ed espresa.

§. 6. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro moto proprio benchè non esibita, nè registrata in Camera, e ne' suoi libri, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti, benchè validi, e validissimi, e quantosivoglia sostanziali, anche di Jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, o rievocato, ridotto ad viam Juris, o concedersi verso di esso l'aperizione Oris, e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazione anche di Reverendissimi Cardinali, Camerlengo di Santa Chiesa, Segnatura di Grazia, e di Giustizia, Tesoriere, Presidenti, Rota, Camera, e qualsivisia altro, togliendo loro ogni facilità, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente; Dichiarando Noi sin d' adesso preventivamente nullo, irritato, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno d'essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contro la forma, e disposizione del presente nostro Moto proprio; siccome sin d' adesso, e preventivamente dichiariamo nullo, irritato, ed invalido ogni contrario uso, consuetudine, prescrizione, anche longissimi temporis, centenaria, e tutto altro, che fosse atto ad impedire, o fare ostacolo all'osservanza del medesimo, quale vogliamo, che vaglia, e debba avere sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi sian stati chiamati, sentiti, nè citati li Superiori delle sumnominata Religioni, e qualsivoglia altre Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interesse: Non ostanti la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de registrandis, la Regola della nostra Cancelleria de Jure quesito non tollendo, e qualsivoglia altre Costituzione, ed Ordinationi Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Stili, Ufi, Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, benchè fosse tale, che meritasse speciale, specialissima, ed individua menzione, e nella quale vi fossero clausole derogatorie delle derogatorie, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inferito, e registrato, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse essere intervenuto per la totale piena esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nel presente nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo. Data dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 14. Novembre 1740.

ANNO
1740.

Causa præsentis.

Sublata alteri iudicandi facultate.

Contrarius derogatur.

Dat. die 14. Novembris 1740.

BENEDICTUS PAPA XIV.

DE

ANNO
1740.
VII.

De Sacris Liminibus Beatorum Apostolorum visitandis. Confirmatur Constitutio Sixti Papæ V., eaque extenditur ad Abbates alioque habentes Monasteria seu Ecclesias cum jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio separato.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à verbis Concilii Sardicenis de Relationibus Apostolicæ Sedi faciendis.

QUOD Sancta Sardicenis Synodus Divino edocta magisterio edixit, optimum, & valde congruentissimum esse, si ad caput, ideo ad Petri Apostoli Sedem, de singulis quibusque Provinciis Domini referant Sacerdotes, attempta animi consideratione revolventes; ubi primum Nos, licet immeritos, Dominus gratiæ suæ præcipuo munere in eadem Sede collocavit, ea subit cogitatio, ut cunctarum totius Orbis Ecclesiarum ad paritatem nostram status, & negotia referrentur, quibus necessitatem de omnibus tractandi Christus in S. Petro Apostolo, cum illi claves aperiendi, claudendi daret, indulgit. Siquidem in Speculis à Deo constituti, & vigilantia Nostræ diligentiam pro commisso officii munere coram eo comprobare cupientes, noctes diesque solliciti sumus, ut circa quamvis longinqua spiritalis cura non deficiat, sed se per omnia, qua nomen Dei prædicatur, extendat, memores illius objurcationis Dominicæ: *quod infirmum fuit, non consolidastis; & quod egrotum, non sanastis; quod contractum est, non alligastis; & quod abjectum est, non reduxistis; & quod perierat, non quaesistis; & disperse sunt oves meæ, eo quod non esset pastor; & factæ sunt in devorationem omnium bestiarum agri, & disperse sunt; erraverunt greges mei in cunctis montibus, & non erat qui requireret, ecce ego ipse super pastores, requiram gregem meum de manu eorum.* Cum ergo pastoribus talibus, per quos Dominicæ oves negliguntur, & pereunt, sic Dominus comminetur, quid Nos aliud facere oportet, quam colligendis, & refovendis Christi ovibus exhibere diligentiam plenam, & curandis lapsorum vulneribus paternæ pietatis adhibere medicinam? Nulla est enim major, aut melior cura Præpositorum, quam diligenti sollicitudine, & medela salubri, fovendis, & conservandis ovibus providere.

Summarium Causarum Constitucionis à Sixto V. editæ.

§. 1. Dudum quidem fel. rec. Sixtus Papa V. serio animadvertens veterem, & laudabilem morem, gravissimis ex causis, & non sine Spiritus Sancti instinctu à Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris antiquitus institutum, & per multas atates magno Ecclesiæ Dei commodo observatum, ut singuli Patriarchæ, Primate, Archiepiscopi, & Episcopi certis præscriptis temporibus per se ipsos, vel per certum eorum Nuntium, Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli, qui hanc Almam Urbem suo sanguine consecrarunt, Limina se visituros iurjurando pollicerentur, ut Episcoporum Romanæ venientium opera, & adjumento Romanus Pontifex, cui omnium Ecclesiarum sollicitudo concredita est, ubique locorum gregis sibi commissi vultum agnosceret, & spiritualium ovium morbos intelligeret, curationesque oportunas adhiberet, nec quicquam omnino illum lateret earum rerum, quas ad Dei gloriam augendam, ad Christianam Religionem propagandam, ad animarum procurandam salutem, necessariò eundem scire, atque intelligere oportet, partim hominum culpa, partim antiqui humani generis hostis

astucia, variis etiam insurgentibus temporum calamitatibus, à plurimis, in grave animarum suarum periculum, & quibus præerant, Ecclesiarum detrimentum, negligenter observari; ex intimis animi sensibus indoluit, & statim gravi malo quotidie magis ingravescenti occurrere, & congrua adhibere remedia cogitavit.

§. 2. Itaque per suas Apostolicas Litteras, quarum initium est: *Romanus Pontifex*; constituit, ut omnes Patriarchæ, primates, Archiepiscopi, Episcopi per universum terrarum Orbem constituti, & deinceps ordinandi, etiam si Cardinalatus dignitate præfulgerent, seu eis consecratis Pallium de Beati Petri corpore sumptum traderetur, aut ad aliam Ecclesiam transferrentur, antequam illius regimini, & administrationi se immiscerent, si quidem præsentibus in Curia, in manibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si vero absentes, in manibus Antistitis ad impendendum munus prædictum, aut ad tradendum Pallium hujusmodi à Sede Apostolica delegati, juramento se obstringerent, se Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Limina, statutis in iisdem litteris temporibus, personaliter, ac per se ipsos visituros, ac Romanis Pontificibus pro tempore existentibus rationem reddituros de toto eorum Pastoralis officio, deque rebus omnibus ad ipsarum, quas regerent, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quæ illorum fidei creditæ sunt, salutem quovis modo pertinentibus, & vicissim mandata Apostolica recepturos, & quam diligentissimè executuros, prout latius in iisdem litteris continetur.

§. 3. Cum autem Abbatum, Priorum, aliorumque, qui spiritali jurisdictione quasi Episcopali in suis Monasteriis, & Ecclesiis, eorumque Territoriis ab omni alia Episcoporum Diocesi omnimodè separatis potiuntur, nulla mentio in præfatis litteris Sixti facta fuerit, hinc est quod Abbates, alique, qui hujusmodi Ecclesiis, & Monasteriis præerant cum jurisdictione spiritali, & Territorio separato, nunquam, Beatorum Apostolorum Limina visitantes, de iisdem Ecclesiis, & Monasteriis, & grege curæ suæ commisso ad Romanos Pontifices referrent, adeo ut hujusmodi Monasteriorum, & Ecclesiarum, quæ Nullius dicuntur, status, & conditio Sedi Apostolicæ incognita esset, & sæpe ignorarentur mala, quibus medendum esset, & laterent bona, quæ Apostolica cura, & studio essent fovenda, & amplificanda.

§. 4. Nos igitur cupientes omnium Ecclesiarum utilitati, & animarum saluti, quantum in Domino possumus, consulere, ac providere, cum de omnibus, & quod tremendum est, etiam de unius anima ante tribunal Dei rationem redditori simus, tum etiam volentes ea, quæ salubriter à Prædecessoribus nostris instituta sunt, exactius, diligentiusque observari, ideo easdem litteras Sixti V. Prædecessoris, & in eis contenta quæcumque, ex certa scientia, & Apostolica Auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac etiam innovamus, omnibusque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis mandamus, & præcipimus, ut eas sedulo, ac diligenter, & omnia in eis præscripta observare, ac custodire studeant, & Apostolicæ Sedis monitis, ac præceptis in re tanti momenti ea reverentia, atque animi cura, & promptitudine, qua par est, pareant, atque obsequantur, & antiquæ traditionis exempla servantes, & Ecclesiastica memores disciplina, Sacerdotalis Religionis vigorem non minus in iudicando, quam in consulendo retineant, scientes quid Apostolicæ Sedi, cum

ANNO
1740.Et ejusdem
dispositivæ.In qua nulla
mentio Abbatum, Priorum &c.Pontifex
confirmat,
& innovat
Constitutionem Sixtinam.

om-

ANNO
1740.

Eamque extendit ad inferiores Prelatos, jurisdictionem quasi Episcopalem habentes.

Qui jurare debent se personaliter visituros Limina Apostolorum.

Et relationem Status Ecclesiarum facturos.

Vel per suum Nuncium, si ipsi legitime impediti fuerint.

Itali & Inf. adjac. tertio quoque anno.

omnes hoc loco positi ipsum sequi desideremus Apostolum, debeat, a quo ipse Episcopatus, & tota auctoritas nominis hujus emerit.

§. 5. Præterea scientia, & auctoritate prædicta, hac nostra in perpetuum valitura constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut omnes, & quicumque Abbates, Priores, Præpositi, alique quocumque nomine, ac titulo nuncupati, & quacumque dignitate etiam Cardinalatus honore insigniti, sæculares, & quorumvis ordinum Regulares, ad Monasteriorum, seu Ecclesiarum particulare, & separatim Territorium habentium regimina jam promoti, & imposterum pro tempore, etiam per viam electionis, postulationis, aut aliter quovis modo promovendi, & Monasteria, seu Ecclesias hujusmodi in titulum, commendam, administrationem, aut aliter quomodolibet obtinentes, vel imposterum assecuturi, qui videlicet spirituales jurisdictionem, quasi Episcopalem cum temporali etiam, vel sine, in Monasteriis, & Ecclesiis prædictis, eorumque Territoriis, Districtibus, & quasi Diocesis ab omni alia Episcoporum Diocesi omnino sejunctis, & separatis, quocumque jure, & titulo, vel ex origine, vel præscriptione, vel ex indulto, & privilegio Apostolico exercent, antequam eorundem Monasteriorum, seu Ecclesiarum possessionem adipiscantur, & in eorum regimine, & administratione se de aliquo immisceant; Si quidem præstes in Curia fuerint, in manibus S. R. E. Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si vero absentes in manibus Nuncii, aut Legati Sedis Apostolicæ, si præstes fuerit, sin minus in manibus alicujus Episcopi, aut Archiepiscopi eorum arbitrio eligendi, cum Romana tamen Ecclesia Ecclesiasticam communionem habentis, tamquam ejusdem Apostolicæ Sedis Delegati, jurent, juxta formulam inferius describendam, se Sacras Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli memorias personaliter, ac per se ipsos visituros, ac insuper Nobis, & Successoribus Nostris pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, statutis hac nostra Constitutione temporibus, rationem reddituros de commissa sibi Monasteriorum, & Ecclesiarum procuracione; in notitiam nostram, nostrorumque Successorum perferentes quacumque ad ipsorum Monasteriorum, & Ecclesiarum statum, & Ecclesiasticam disciplinam in Clero, & Populo observantiam, ad animarum salutem, quæ illorum fidei creditæ sunt, & ad Divinum Cultum, & gloriam pertinent; vicissim recepturos a Sede Apostolica monita, & mandata, quorum censura, & quæ coercenda sunt, rescantur, & quæ observanda sunt, sanciantur, & quæ benecepta, atque instituta, approbatione, & confirmatione nostra, nostrorumque Successorum ad debitum finem perducantur.

§. 6. Quod si legitimo impedimento detenti fuerint, jurent, se prædicta omnia adimpleturos per certum Nuncium ad id speciale mandatum habentem, & de gremio suorum Monasteriorum, & Ecclesiarum, in dignitate Ecclesiastica Saculari, vel Regulari constitutum, aut omnino per aliquem Sacerdotem Sacularem, vel Regularem spectatæ probitatis, & religionis, de prædictis omnibus plene instructum: per quem etiam de hujusmodi impedimento docere debeant legitimis probationibus ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Præfectum Congregationis Sacri Concilii transmittendis.

§. 7. Ad hoc autem debitum visitationis, & relationis suorum Monasteriorum, & Ecclesiarum officium opportune explendum prædicti omnes Abbates, Præpositi, Priores, & quocumque alio dignitatis, vel officii nomine nuncupati, tam Regulares, quam Saculares, Itali videlicet, vel ex Italicis Insulis, veluti Siculi,

Sardi, Corsi, & alii adjacentium Provinciarum Italiae, tertio anno; Reliqui vero in aliis Provinciis, Regnis, & Terrarum Orbis partibus, & Regionibus existentes, tam qui nunc sunt, quam qui imposterum erunt, quinto anno teneantur, diligenterque pro viribus adimplere, Nobisque, & nostris Successoribus exhibere studeant, ac curent, idemque institutum tertio quoque, & quinto anno repetant, & observent. Hæc autem annorum spatia a tempore captæ possessionis, & suscepti Monasteriorum, & Ecclesiarum regiminis, & curæ incipiant.

§. 8. Si vero, qui de Ecclesiis, & Monasteriis hujusmodi jam provisi, in earum pacifica possessione a biennio, & amplius reperiuntur, vel quibus præstitum a Nobis superius tempus a die habitæ possessionis jam effluxit, intra annum, si in Italia, & Insulis adjacentibus, intra vero biennium, si extra sint, a die publicationis præsentis Constitutionis, ad nos præfatam suarum Ecclesiarum relationem, & deinde singulis trienniis, aut aliis præstitis temporibus pro locorum conditione, & distantia, ad nos transmittere, & Sacras Apostolorum Basilicas visitare, & nostro conspectui, dummodo impediti legitime non fuerint, se præstes sistere debeant, ut S. R. E. Matris suæ complexu recreati, & paterno humilitatis nostræ colloquio confirmati, ad Monasteria, & Ecclesias suas regendas alacriores, & instructiores revertantur.

§. 9. Jubemus igitur in virtute sanctæ obedientiæ prædictis omnibus Abbatibus, Prioribus, Præpositis, aliisque quocumque titulo, vel nomine nuncupatis, vel quacumque dignitate præfulgentibus tam Regularibus, quam Sacularibus præsentibus, & futuris, ut visitationem prædictam, & insuper relationem, statuta a nobis temporibus faciendam, sibi, suisque Monasteriis, & respective Ecclesiis adeo utilem, ac necessariam, juxta præscriptam alias Episcopis formam, omnino faciant; Si vero, quod absit, a Nobis præcepta, & constituta prompte exequi neglexerint, eos ab ingressu Ecclesiæ, ac etiam ab administratione tam Spiritualium, quam temporalium, nec non a perceptione fructuum suorum Monasteriorum, & respective Ecclesiarum ab Episcopo, vel Archiepiscopo, Monasterio, aut Ecclesiæ Nullius viciniori, omni exceptione, & mora cessante, interim libere exigendorum, & in opus fabricæ, seu ornamentorum Ecclesiæ emptionem, prout major exegerit necessitas, infundendum, ipso facto tandiū suspensos esse volumus, donec a contumacia resipiscant, relaxationem suspensionis hujusmodi a Sede prædicta meruerint obtinere.

§. 10. Non obstantibus privilegiis, absolutionibus, indulgentiis, & aliis concessionibus de non visitandis liminibus ejusmodi, aliisque peragendis, quibuscumque Ecclesiarum, & Monasteriorum Rectores, & per quoscumque Romanos Pontifices, ac etiam Nos, & dictam Sedem ex quibusvis causis perpetuo, vel ad tempus concessis, extensis, & innovatis, quæ omnia contra præmissa cuiquam nolumus suffragari, aliisque contrariis quibuscumque. Quia vero difficile nimis esset, præstes literas, quocumque illis opus fuerit, perferri, volumus quoque, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsegnatis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 11. Formula autem juramenti præstandi ab Abbatibus, aliisque Monasteria, seu Ecclesias habentibus cum jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio separato, talis est:

ANNO

1740.

Reliqui quinto quoque anno, a tempore captæ possessionis computando.

Quid de iis, qui jam provisi existunt.

Præceptum Pontificis, sub pena suspensionis.

Clausula de rogatoria.

Fides transumptis habenda.

Formula juramenti ab Abbatibus aliisque præstandi.

Ego

ANNO
1740.

Ego N. ab hac hora in antea fidelis, & obediens ero B. Petro Apostolo, Sanctoque Romanae Ecclesiae, & Domino Nostro Domino Benedicto Papa XIV. suisque Successoribus canonice intrantibus. Non ero in consilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel injuria aliqua inferantur quovis quaesito colore. Consilium vero, quod mihi creditur sunt, per se, aut Nuntios suos, seu literas, ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam. Papatum Romanum, & Regalia S. Petri adiutor eis ero ad retinendum, & defendendum, salvo meo ordine, contra omnem hominem. Legatum Apostolicam Sedis in eundo, & redeundo honorifice tractabo, & in suis necessitatibus adjuvabo. Jura, honores, privilegia, & auctoritatem S. R. E., Domini Nostri Papae, & Successorum praedictorum conservare, defendere, augere, & promovere curabo. Neque ero in consilio, vel facto, seu tractatu, in quibus contra ipsum Dominum nostrum, vel eandem Romanam Ecclesiam aliqua sinistra, vel praedicialia personarum, juris, honoris, status, & potestatis eorum machinentur. Et si talia a quibuscumque tractari, vel procurari novero, impediam hoc pro posse: Et quanto citius poterit, significabo eidem Domino Nostro, vel alteri, per quem possit ad ipsius notitiam pervenire. Regulas Sanctorum Patrum, decreta, ordinationes, seu dispositiones, reservationes, provisiones, & mandata Apostolica totis viribus observabo, & faciam ab aliis observari. Haereticos, Schismaticos, & Rebelles eidem Domino Nostro, vel Successoribus praedictis pro posse persequar, & impugnavo. Sacras BB. Apostolorum memorias singulis trienniis * personaliter, ac per me ipsum visitabo, & Domino Nostro, Successoribusque praefatis rationem reddam de commissio mihi munere, deque rebus omnibus ad mei Monasterii, seu Ecclesiae statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quae meae fidei credite sunt, salutem quovis modo pertinentibus, & vicissim Mandata Apostolica humiliter recipiam, & quam diligentissime exequar: Quod si legitimo impedimento detentus fuero, praedicta omnia adimplebo per certum Nuncium ad hoc speciale Mandatum habentem de gremio Conventus Monasterii mei, * aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu alias Personarum habentem, aut, his mihi deficientibus, per aliquem alium Presbyterum Saecularem, vel Regularem spectatae probitatis, & religionis, de supra praedictis omnibus plene instructum. De hujusmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad S. R. E. Cardinalem Congregationis Sac. Concilii Praefectum per dictum Nuncium transmittendas. Possessiones vero ad Monasterium meum pertinentes non vendam, nec donabo, neque impignorabo, nec de novo infeudabo, vel aliquo modo alienabo, etiam cum consensu Conventus Monasterii mei, inconsulto Romano Pontifice. Et si ad aliquam alienationem devenero, penas in quadam super hoc edita Constitutione contentas, eo ipso incurvere volo. Sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

* seu quin-
quenniis.* seu Ca-
pituli Eccl-
siae mea.Sanctio poe-
nalis.Dat. die 23.
Nov. 1740.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, Constitutionis, Decreti, Statuti, Hortationis, & Monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo, ix. Kalendas Decembris. Pontificatus Nostri Anno Primo.
P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.
VISA DE CURIA.
N. Antonellus.
J. B. Eugenius
Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo quadagesimo, Indictione Tertia, die vero decimaquinta Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti Divina Providentia Papae XIV. Anno Primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, Curiae generalis in Monte Citorio, in Acie Campi Flore, ac in aliis Locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Pelliciam Apost. Cars. Paulus Biancini Magist. Curs.

ANNO
1740.
Publicat.
die xv. De-
cemb. ejus-
dem anni.

Instructio Sacrae Congregationis Concilii pro Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & Patriarchis, super modo conficiendi Relationes statuum suarum Ecclesiarum, quas, occasione Visitationis Sacrorum Liminum, eidem Sac. Congreg. exhibere tenentur.

SUMMUS Pontifex Sixtus Papa Quintus, qui tempora statuit, quibus singuli Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchae per se ipsos, vel per eorum certum Nuntium, visitare tenentur Limina Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli, antiquissima observantia inherendo, nedum voluit, ut ultra Sacrorum Liminum visitationem, Romano pro tempore Pontifici de toto eorum Pastoralis Officio, & de rebus omnibus ad ipsarum, quibus praesunt, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quae illorum fidei creditae sunt, salutem, quovis modo pertinentibus, rationem redderent, uti fufus habetur in praedicti Pontificis Constitutione, quae incipit Pontifex, sed in alia etiam Constitutione, quae incipit Imensa aeterni Dei, Sacrae Congregationi praeposita Interpretationi Sacrosancti Concilii Tridentini, curam demandavit, praedictam rationem, quae dicitur Relatio status Ecclesiae, perpendendi, & examinandi, ac postulatis in eadem proponendis respondendi.

Sixtinae haec Constitutiones suo non caruerunt effectu, tum quoad Sacrorum Liminum visitationem, tum quoad Relationem statuum Ecclesiarum; sed cum nulla unquam edita fuerit instructio pro dictis Relationibus exarandis, factum hinc est, ut aliqua ex eis aliquando fuerint exhibitae abundantes in superfluis, & aliqua aliquando deficientes in necessariis: cumque ad haec avertenda, in Synodo Romana, hoc anno 1725. a Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIII. habita in Basilica Lateranensi, praescriptum sit, ut Instructio haecenus omissa, a Sacra Concilii Congregatione ederetur; haec idcirco Instructio publici juris sit, ut in Relationibus statuum suarum Ecclesiarum ad eandem Sacram Congregationem in posterum transmittendis, curent Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchae, ipsi se conformare, & suas Relationes ad quadam distincta Capita reducere, quorum Primum ad statum Ecclesiae materialem: Secundum ad Personam ipsius Referentis: Tertium ad Clerum Saecularem: Quartum ad Clerum Regularem: Quintum ad Moniales: Sextum ad Seminarium: Septimum ad Ecclesias, Confraternitates, & Loca Pia: Octavum ad Populum: & Ultimum denique referatur ad Postulata, quae ab ipso Referente Sacrae Congregationi proponuntur.

§. I.

De Primo Relationis Capite, pertinente ad statum Ecclesiae materialem.

In hoc primo Relationis Capite sequentia erunt exponenda
I. Institutio.

ANNO
1740.

- II. Confinia.
- III. Privilegia, & prerogativæ Episcopatus, Archiepiscopatus, aut Patriarchatus.
- IV. Numerus Civitatum, Oppidorum, aut Locorum, cui Episcopatus, Archiepiscopatus, aut Patriarchatus subiecti sunt.
- V. Status Cathedralis, Metropolitanæ, aut Patriarchalis Ecclesiæ, unâ cum numero Canonicorum, & aliorum, servitio Chori addictorum; & an erectæ fuerint Præbendæ Penitentiaria, & Theologalis.
- VI. Status Ecclesiarum Collegiarum unâ cum numero pariter Canonicorum, & cæterorum, qui Choris earum interfunt, & an in Collegiatis erectæ sit Præbenda Theologalis.
- VII. Status, & numerus Ecclesiarum Parochialium, nec non aliarum Ecclesiarum, & Oratoriorum in Episcopatu, Archiepiscopatu, aut Patriarchatu existentium; referendo signanter, an Cathedralis, Metropolitana, aut Patriarchalis, & Collegiata, Oratoria, nec non Parochiales, cæteræque Ecclesiæ, sint sacris suppellectilibus instructæ, & quanam ex eis habeant redditus pro fabrica assignatos.
- VIII. Numerus Monasteriorum tam Virorum, quàm Mulierum; exprimendo, an aliqua ex Monasteriis Virorum sint subiecta suæ jurisdictioni; & an, & quæ Mulierum Monasteria sibi subiecta sint, vel Prælati Regularibus.
- IX. An adsit in Diœcesi Seminarium Clericorum, quot Clerici in eodem alantur, an fuerit statuta taxa, & in qua quantitate, & an aliqua Beneficia fuerint eidem unita, & in universum quinam, & quot sint redditus prædicti Seminarium.
- X. Numerus Hospitalium, Collegiorum, Confraternitatum, & aliorum Locorum piorum, quæ sunt in Episcopatu, Archiepiscopatu, aut Patriarchatu, & quinam sint eorum redditus.
- XI. An adsint Montes Pietatis, & quot sint: unâ cum aliis consimilibus, ad statum materiale Ecclesiæ spectantibus; cum advertentia tamen, ut plena status materialis Relatio in prima Relatione tantum, quæ fit ab Episcopo, Archiepiscopo, aut Patriarcha exhibeatur; in subsequenti enim Relationibus satis erit, quod ipsi se referant ad primam, nisi aliquid novi, pertinens ad dictum statum materiale, contigisset, quod Referens notificandum Sacra Congregationi existimaret.

§. II.

De Secundo Relationis Capite, pertinente ad ipsum Episcopum, Archiepiscopum, Primate, & Patriarcham.

In hoc Capite exponi debet

- I. An Residentiæ præceptum, a Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Constitutione Urbana præscriptum, adimpleverit; & an aliquo, & quo tempore abfuerit, & an ultra menses Conciliares, & an cum, vel sine Sedis Apostolicæ licentia.
- II. An, & quoties Diœcesis sibi commissæ visitationem expleverit.
- III. An per se, vel per alium Episcopum, sacras Ordinationes expleverit, & Sacramentum Confirmationis administraverit.
- IV. An, & quoties Synodum Diœcesanam coegerit: & si Episcopus nulli Archiepiscopo subiectus sit, an ad Synodum Provinciale ejus Archiepiscopi, quem ad tramites Tridentini eligere tenetur, ut ejus Synodo Provinciali interfuit, accesserit; & si sit Archiepiscopus, an Synodum Provinciale habuerit, & quinam Suffraganei eidem interfuerint.
- V. An verbum Dei per seipsam prædicaverit, & an, legitimo concurrente impedimento, viros idoneos assumpserit ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum.

- VI. An habeat Depositarium pœnarum, & multarum pecuniarum, & an eadem fuerint piis usibus applicata.
- VII. Quanam Taxa, & an Innocentiana in sua Cancellaria observetur.
- VIII. An aliquod habeat, quod sibi obstat circa exercitium Episcopalis Officii, Jurisdictionis Ecclesiasticæ, nec non tuendæ libertatis, & immunitatis Ecclesiarum.
- IX. An aliquod pium opus peregerit pro Ecclesiâ, pro Populo, aut pro Clero.

§. III.

De Tertio Capite ad Clerum Secularem pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

- I. An Canonici, cæterique Choro addicti Cathedralis, Metropolitanæ, aut Patriarchalis Ecclesiæ, nec non Collegiarum, Choro jugiter interfunt.
- II. An, ultra Matutinum, Laudes, cæteraque alias Horas Canonicas, quolibet die celebrent Missam Conventualem.
- III. An quolibet die eam applicent pro Benefactoribus.
- IV. An suas habeant Constitutiones, & eas punctualiter observent.
- V. An, qui obtinent Præbendam Penitentiariam, aut Theologalem, adimpleant, quæ adimplenda sunt, & quomodo.
- VI. An Parochi in suis Parochiis resideant.
- VII. An librum Matrimonii, & Baptizatorum, aliosque libros, quos ad normam Ritualis Romani retinere debent, retineant.
- VIII. An aliqui ipsorum indigeant aliorum Sacerdotum opera, ut Sacramento Populo administrarent.
- IX. An iidem per se, vel per alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus, plebes sibi commissas, pro sua, & earum capacitate, pascant salutaribus verbis, docendo, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, juxta monitum Tridentini, & præcitati Concilii Romani.
- X. An saltem Dominicis, & aliis Festis diebus, in suis Parochiis, Fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & Parentes, Pueros, cæterosque hoc adjutorio indigentes, doceant; & an, & qui eis operam præstent in hoc opere adimplendo, & an fructuosè hoc opus adeo necessarium in singulis Parochiis proficiat.
- XI. An singuli Parochi, cæterique curam animarum exercentes, singulis Dominicis, Festisque de præcepto, Missam applicent pro Populo eorum cura commissio.
- XII. An, & quæ præmittantur, antequam quis ad Primam Tonsuram, & Minores Ordines admittatur, & an sacris Ordinibus initiandi, ante cujuscumque Ordinis sacri receptionem, piis meditationibus, vulgò spiritualibus exercitiis, vacent per aliquot dies in aliqua Domo Religiosa.
- XIII. An omnes prædicti vestes jugiter deferant Clericales, & an, quo ad fori privilegium, ferventer disposita a Sacrosancta Synodo Tridentina Sess. 23. Cap. 6. de Reformat., & a Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papæ XIII. in eodem Concilio Romano emanata.
- XIV. An habeant Conferentiæ Theologiae Moralis, seu Casuum conscientiæ, & etiam Sacrorum Rituum, & quot vicibus habeantur, & qui illis interfunt, & quinam profectus ex illis habeatur.
- XV. Quinam sint mores Cleri secularis, & an aliquod in eo adsit scandalum, quod remedio indigeat potentiori.

ANNO
1740.

§. IV.

ANNO
1740.

§. IV.

*De Quarto Capite, ad Clerum Regularem
pertinente.*

In hoc Capite exponendum erit

I. An Regulares, curam animarum exercentes, qui Episcopali jurisdictioni, visitationi, & correctioni subiant in iis, quæ ad curam pertinent, & administrationem Sacramentorum, munus sibi commissum fideliter adimpleant, juxta ea, quæ in præcedenti capite dicta sunt de Parochis secularibus.

II. An aliquis Regularis extra Monasterium degat: an aliqui adsint in Diocesi, a suis Superioribus, servatis servandis, ejecti, vel aliquis fuerit Regularis intra Clausura Monasterii degens, sed qui extra ea ita notorie deliquerit, ut Populo scandalo fuerit, & quomodo in hisce casibus in sic delinquentes animadvertit.

III. An sua jurisdictione delegata usus sit in explenda Visitatione Conventuum, & Granciarum Monasteriorum, in quibus Religiosi non aluntur in numero a Sacris Constitutionibus præfixo; & quinam sint Religiosorum mores, in dictis Conventibus, & Granciis degentium.

IV. Denique, an aliquod habeat cum Regularibus offendiculum in exercitio jurisdictionis delegatæ in illis casibus, in quibus eadem ipsi tributa est a Sacro Concilio Tridentino, vel a Summorum Pontificum Constitutionibus, & signanter a Bulla Clementis Papæ X. quæ incipit *Superna*.

§. V.

De Quinto Relationis Capite ad Moniales pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

I. An Moniales, Episcopo subjectæ, suas servant Constitutiones.

II. An Clausura in earum Monasteriis inviolatè custodiatur.

III. An aliqui abusus in iisdem Monasteriis irrepserint, qui consilio, aut auxilio Sacræ Congregationis indigeant.

IV. An, præter ordinarium Confessorem, alius extraordinarius ab ipso bis, aut ter in anno fuerit oblati.

V. An dictorum Monasteriorum redditus fideliter administrantur, & Monialium dotes fuerint persolutæ, & quomodo erogatæ.

VI. An in Monasteriis Monialium, quæ sunt Prælati Regularibus subjecta, curaverit, ut Clausura dictarum Sanctimonialium fuerit exactè observata; & an contra inobedientes, & contradictores, per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia processerit.

VII. An harum Monialium Confessarii Regulares, sive ordinarii, sive extraordinarii, fuerint ab ipso approbati, antequam earum confessiones exceperint.

VIII. An, adhibitis Superioribus Regularibus, singulis annis exegerit rationem administrationis ab his, qui administrant bona pertinentia ad hæc Monialium Monasteria Regularibus subjecta: & an fideliter eorum redditus administrantur, & alia fuerint adimpleta, quæ præscribuntur in Bulla Gregorii XV., quæ incipit *Inscrutabili*.

§. VI.

*De Sexto Relationis Capite, pertinente ad
Seminarium.*

In hoc Capite exponendum erit

I. Quot sint in Seminario Alumni.

II. An in Ecclesiastica disciplina rectè instituantur.

III. Quibusnam studiis vacent, & quo profectu.

IV. An Cathedrali, & aliis locis Ecclesiæ, diebus Festis inserviant.

V. An cum consilio duorum Canonicorum seniorum, a se electorum, necessaria pro recto regimine statuerit.

VI. An illud aliquando visitet, & operam det, ut Constitutiones adimpleantur.

VII. An statuta sit Taxa ad tramites Concilii Tridentini, eademque exigatur; & an aliqui sint morosi in ejus solutione.

§. VII.

*De Septimo Capite, ad Ecclesias, Confraternitates,
& Loca pia pertinente.*

In hoc Capite exponendum erit

I. An in Sacristiis omnium, & singularum Ecclesiarum exposita sit Tabella onerum Missarum, & Anniversariorum, ad tramites Decretorum san. mem. Urbani VIII., & an eis punctualiter satisfactum sit.

II. An in Confraternitatibus, Scholis, aliisque Locis piis, punctualiter executioni mandentur pia opera, a Testatoribus injuncta.

III. An quolibet anno sibi fecerit reddi rationes ab horum locorum Administratoribus.

IV. An Montem Pietatis, sive Charitatis visitaverit; & an idem habeat redditus, qui superabundant sustentationi Ministrorum, aliisque necessariis expensis; & in quas causas redditus illi erogentur; & si quid exigatur ab illis, qui pecuniam, aut frumentum, si agatur de Monte frumentario, ab eo recipiunt.

V. An Infirmorum Hospitalia visitaverit, reddituum rationes ab Administratoribus exegerit, & an Infirmis necessaria, quoad salutem animæ, & corporis, in eis subministrantur.

§. VIII.

De Octavo Relationis Capite, ad Populum pertinente.

In hoc Capite exponendum erit

I. Quinam sint Populi mores, & an in pietate proficiat.

II. An aliquis irrepserit abusus, aut prava quedam in eodem inolverit consuetudo, quæ consilio indigeant, & Sedis Apostolicæ adjutorio.

§. IX.

De Ultimo Capite, ad Postulata pertinente.

Ultimo loco Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ, qui suarum Ecclesiarum Relationes ad Sacram transmittunt Congregationem, si quæ habent Postulata proponenda pro suarum regimine Ecclesiarum, proponere poterunt, cum clara facti, & omnium circumstantiarum expressione; & quatenus Postulata spectent ad negocia forensia, exponant, an ea sint in aliis Tribunalibus introducta, an ad super iisdem aliorum Tribunalium sententiæ, ut, omnibus maturè pensatis, possit Sacra Congregatio congruum suppeditare prædictis Postulatis responsum.

Et hæc sunt, quæ opportuna visa fuerunt, ut in hac Instructione inserantur. Quod si aliqua fuerint, quæ Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ pro suarum indigentia Ecclesiarum, atque Diocesum, addenda existimaverint, sciant sibi liberum esse addere, quæ ipsis addenda videbuntur, & ad notitiam Sacræ Congregationis deferre; quæ ex charitatis, & justitiæ norma per se expediunt, quæ poterit, & majora ad Summum Pontificem deferret, qui Fratribus suis Episcopis, quantum cum Domino licet, gratificari semper exoptabit.

C. Card. Origus Præfectus.

Loco ✱ Sigilli.

P. Archiepisc. Theodosia Secret.

ANNO
1740.

ANNO
1740.
VIII.

Erectio Congregationis Particularis Nonnullorum Romanæ Curie Prælatorum, Congregationi Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum adjunctæ; pro excipiendis, examinandisque Relationibus Episcoporum, Abbatum &c. super statibus earundem Ecclesiarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a procuranda executione recte constitutorum.

Constitutio Sixti V. super visitatione Liminum Apostolorum, & relatione status Ecclesiarum, ab Episcopis facienda.

Aliaque ejusdem, qua demandatur Congr. Concilii eorundem postulationum cognitio.

Pontifex extendit prædictam Legem ad Prælatos Inferiores jura quasi Episcopalia habentes.

DEST Romanum Pontificem, pro Divinitus credita sibi Domini gregis cura, non solum quæ Catholicæ Ecclesiæ utilia, ac salubria sunt, & Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus consona, constituere; sed Evangelici Patrisfamilias exemplo, pro cuiusque ingenii, & facultatum viribus talenta distribuendo, celeri etiam eorum, quæ decreta sunt, executioni prospicere.

§. 1. Alias quidem fel. rec. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster per suas Apostolicas literas, quarum initium est: *Romanus Pontifex*: decrevit, ut omnes Patriarchæ, Primares, Archiepiscopi, Episcopi juramento promitterent, se certis statutis temporibus BB. Apostolorum Petri, & Pauli Limina personaliter, ac per se ipsos visitaturos; legitimo autem impedimento detentos, per certum Nuntium id adimpletuos, rationemque reddituros Romanis Pontificibus pro tempore existentibus de toto eorum Pastoralis officio, deque rebus omnibus ad ipsarum, quibus præessent, Ecclesiarum statum quovis modo pertinentibus; & idem Sixtus Prædecessor deinde per consimiles literas, quæ incipiunt: *Immensa*: Congregationi S. R. E. Cardinalium super interpretatione, & executione Concilii Tridentini, demandavit, ut Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum eorundem postulata audirent, & quæ per se possent, ex caritatis, & justitiæ norma expedirent; majora ad se, suosque Successores referrent. Nos vero necessarius, ac legitimis de causis animum nostrum moventibus, per literas nostras nuper emanatas, præfati Sixti Prædecessoris literas de Sacris visitandis BB. Apostolorum Liminibus, & omnia in eis contenta confirmavimus, atque innovavimus; Præcipientes præterea, & mandantes omnibus Abbatibus, Prioribus, Præpositis, aliisque quacumque dignitate etiam Cardinalatus honore insignitis, tam Regularibus, quam Sæcularibus, qui Monasteriis, seu Ecclesiis, quæ *Nullius* nuncupantur, cum jurisdictione spirituali, & Territorio separato, quocumque jure, & titulo præficiuntur, ut antequam suorum Monasteriorum, & respective Ecclesiarum possessionem adipiscantur, in manibus S. R. E. Diaconi Cardinalis ordine Prioris, si præsentis Romæ fuerint, si autem absentes, in manibus Nuncii, vel Legati Sedis Apostolicæ, seu alicujus Catholici Antistitis eorum arbitrio eligendi, se juramento obstringant, Sacras BB. Apostolorum Petri, & Pauli memorias personaliter, ac per se ipsos, vel legitime impeditos, per certum eorum Nuntium visitaturos; & insuper certis præscriptis temporibus rationem reddituros de commissa sibi Monasteriorum, seu Ecclesiarum procuracione, aliisque omnibus, quæ ad ipsarum Ecclesiarum, & Monasteriorum statum, Ecclesiasticam Cleri, & Populi disciplinam, ad Animarum salutem, & ad Divinum cultum, & gloriam pertinent, prout in singulis ejusdem Sixti Prædecessoris, ac Nostri respective literis prædictis, quarum integros tenores hic pro plene,

& sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut Nobis, dum adhuc in minoribus versaremur, innotuit, Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Decretorum ejusdem Concilii Tridentini interpretes tantis negotiorum curis, causarum multitudine, & gravissimarum occupationum mole distineantur, ut seriùs quàm optarent, non sine aliquo Ecclesiarum detrimento, & nonnullorum querela, postulata, quæ occasione visitationis Sacrorum Liminum fieri solent, audire, & responsa præbere cogantur literis Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, qui legitimis impedimentis detenti, quo minus se in hanc Urbem conferre possint, absentes, vel Romæ præsentis, debita suarum Ecclesiarum relationis officium in scriptis, ut moris est, adimplent: Nos hujusmodi incommodo congruum remedium adhibere, eidemque Congregationi S. R. E. Cardinalium Decretorum prædictorum interpretum opportunum levamen afferre fatagentes, necnon Venerabilium Fratrum Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, quos in visceribus caritatis gerimus, votis ac desideris, quantum in Domino possumus, satisfacere, & sollicitæ literarum, & responsorum hujusmodi expeditioni providere cupientes, inherentes etiam exemplis SS. Nostri Prædecessorum, è quibus B. Damasum Prædecessorem nostrum in chartis Ecclesiasticis juvisse, & Orientis, Occidentisque consultationibus respondisse de se B. Hieronymum affirmat, ex certa scientia, & Apostolica potestatis Nostre plenitudine tenore præsentium perpetuò erigimus, instituimus, & decernimus Particularem Congregationem nonnullorum Romanæ Curie Prælatorum a Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostri pro tempore deputandorum, quorum munus, & officium illud dumtaxat esse volumus, ut eorundem Venerabilium Fratrum Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Abbatum, Priorum, Præpositorum, aliorumque tam Sæcularium, quàm Regularium separatum Territorium habentium, & jurisdictionem quasi Episcopalem in locis sibi subiectis exercentium, postulata, quæ in scriptis exhibita fuerint, & literas eidem Congregationi Cardinalium Decretorum prædictorum interpretum, vel Nobis directas, & a Nobis ad præfatam Congregationem remissas, diligenter inspiciere, omniaque in eis contenta in eorum Conventibus, & Particularibus Congregationibus, quarum prima coram Nobis habenda erit, accurate exponere, ut communi consilio omnibus consideratis, & perpensis, quæ majoris momenti videbuntur, ad ipsos S. R. E. Cardinales interpretes prædictos, & deinde per ejusdem Congregationis Secretarium ad Nos, quoties coram Nobis prædicta Particularis Congregatio habita non fuerit, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, referantur; ut, votis eorundem Cardinalium, & Prælatorum auditis, de rebus gravioribus ex omnibus Provinciis, & Terrarum Orbis partibus ad Sedem Apostolicam a primis Ecclesiæ temporibus referri solitis, prout in Domino videbitur expedire, statueret, & Episcoporum, aliorumque Præsulum postulatis, & desideris obsequi, quantum ex alto conceditur, valeamus.

§. 3. Et quoniam in optatis Nobis est, ut ad hujusmodi munus obeundum Viri elegantur idonei; ideo Nos Venerabilem fratrem Josephum de Saporitis Archiepiscopum Anazarbensis, & dilectos filios Magistros in utraque nostra Signatura Referendarios Antonium Mariam Erbiam, Bartholomæum Olivatium, Josephum Mariam Castellum, Nicolaum Antonellum, in præ-

ANNO
1740.
Causa præsentis Constitutionis.

Erigitur Congregatio Particularis.

Cujus munera designantur.

Nomina Prælatorum primo loco deputatorum.

dictæ

ANNO
1740.

dicta Particularis Congregationis a Nobis, ut præferatur, erecta, & instituta Prælatos eorundem tenore præsentium deputamus, nominamus, & constituimus; eosdem autem Prælatos a Nobis, ut supra, deputatos, & a Romano Pontifice pro tempore deputandos, præfate Congregationi S. R. E. Cardinalium ejusdem Tridentinae Synodi Decretorum interpretum Apostolica auctoritate prædicta ita adjungimus, & subjektivè aggregamus, ut eidem Congregationi tamquam membra capiti in præmissis obsequantur, & in commisso sibi munere suffragentur; Proptereaque Nos eorundem Prælatorum Particulari Congregationi Præfectum dilectum filium Nostrum Antonium Xaverium Tituli S. Stephani in Monte Caelo ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Gentilibus nuncupatum, modernum Congregationis prædictæ Cardinalium Decretorum Concilii interpretum pariter Præfectum, Secretarium vero Venerabilem Fratrem Carolum Albertum Guidobonum Cavalchini Archiepiscopum Philippensem etiam modernum ejusdem Congregationis Secretarium, eorumque in Præfecturâ, & Secretarii respectivè munere Successores itidem perpetuò constituimus, & deputamus. Insuper quia opportunum, & congruum arbitramur, ut is, qui eidem Congregationi S. R. E. Cardinalium Decretorum Concilii interpretum in latinis literis Episcopis rescribendis operam præbet, de rerum tractationibus in particularibus prædictorum Prælatorum Conventibus, seu Congregationibus habendis plene sit instructus, ad hoc, ut per eum prædictæ Congregationis Cardinalis Præfectus eidem Fratribus Episcopis, aliisque Præsulibus supradictis, eorumque potissimum postulatis diligentius, ac commodius possit satisfacere, volumus, & eadem Apostolica auctoritate statuimus, ut dilectus quoque filius Magister Æneas Silvius Piccolomineus, qui nunc est, & qui fuerit deinceps, eidem Congregationi latinarum Epistolarum hujusmodi a Secretis, in eorundem Prælatorum Conventibus, seu Congregationibus locum habere, & personaliter interesse, non tamen in eis votum ferre, possit, & valeat.

Cardinalis
Præfecti.

Secretarii.

Et illius, qui
Congregationis
nomine, ad Episcopos,
a ioh. que Præsules
rescribet.

Clausulæ
falaræ.

Fides transumptis
habenda.

Sanctio.

Dat. die
23. Novembris
1740.

S. 4. Non obstantibus quacumque contraria consuetudine, quam ad præmissorum effectum, quatenus opus sit, abrogamus, & abolemus, & abrogatam, & abolitam esse volumus, necnon quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem hæc omnibus innotescere possint, volumus, & mandamus, ut præsentium exempla etiam impressa, & manu Cardinalis Præfecti supradicti subscripta, ejusque Sigillo munita eandem ubique locorum fidem faciant, quam præsentibus facerent, si in medium exhibitæ essent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, Constitutionis, Ordinationis, Decreti, Statuti, Ereccionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo, Nono Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

I. B. Eugenius.

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die xv. Decembris ejusdem anni.

Indulgentiæ, seu Relaxationes centum dierum de injunctis, seu debitis Pœnitentiis, pro recitantibus flexis genibus singulis Feriis Sextis quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, ad sonum Campanæ, hora Tertia post meridiem, in memoriam Passionis, & Agoniæ Domini Nostri Jesu Christi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Passionis & Agoniæ Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, unde nobis vita, salus, & resurrectio manavit, memoriam in omnium Christianorum animis excitandam atque fovendam Cœlestibus Ecclesiæ Theauris, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, omnibus & singulis Christianis, qui singulis Feriis Sextis totius anni, hora tertia post meridiem, ad sonum Campanæ Ecclesiarum Metropolitanarum, Cathedralium, & Parochialium (quarum Parochis, Rectoribus, aliisque quocumque nomine appellatis Superioribus, ut Campanam uniuscujusque Ecclesiæ hujusmodi pulsari faciant, injungimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus) flexis genibus quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam devote recitaverint, & oraverint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, necnon salutari perditorum hominum emendatione pias ad Deum preces effuderint, centum dies de injunctis eis, seu aliis quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Decembris 1740. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Conceditur P. Guardiano Sancti Sepulchri Ordinis Minorum de Observantia, ut absentibus Episcopis Latini Ritus, valeat conferre Sacramentum Confirmationis cum Oleo, & Chrismate a Catholico Antistite benedictis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium: An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi, ex speciali hujus Sanctæ Sedis delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios Superiores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationis: Nos pro commissa Nobis cœlestis Pastoralis Officii cura, omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum filium Paulum a Laurino Fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri, specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a

ANNO
1740.
IX.

Dat. die
23. Decembris
1740.

X.

Dubium super facultate conferendi Sacramentum Confirmationis, delatum ad Congregationem S. Officii.